

Az ítélet 2022. december 3. napján jogerős.

2022. december 9.

bíró

A Törvényszék

a dr. Fazekas Tamás ügyvéd által képviselt

I. rendű,
II. rendű,
III. rendű,
IV. rendű,
V. rendű,
VI. rendű,
VII. rendű,
VIII. rendű,
IX. rendű,
X. rendű,
XI. rendű,
XII. rendű,
XIII. rendű,
XIV. rendű,
XV. rendű,
XVI. rendű,
XVII. rendű,
XVIII. rendű,
XIX. rendű,
XX. rendű,
XXI. rendű,
XXII. rendű,
XXIII. rendű,
XXIV. rendű,
XXV. rendű,
XXVI. rendű,
XXVII. rendű,
XXVIII. rendű,
XXIX. rendű,
XXX. rendű,
XXXI. rendű,
XXXII. rendű,
XXXIII. rendű és
XXXIV. rendű felpereseknek

a eljáró ügyvéd:

által képviselt

Zrt. alperes ellen

személyiségi jog megsértésének megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság megállapítja, hogy az alperes azzal, hogy a kiadásában megjelent Figyelő című hetilap 2018. április 12-én megjelent lapszámában „A Spekuláns emberei” című cikkben a felperesek hozzájárulása nélkül listában jelentette meg neveiket, és azt állította róluk, hogy azért dolgoznak, hogy érvényre juttassák Soros György akaratát, valamint azzal, hogy őket zsoldosoknak titulálta, megsértette a felperesek jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait.

A bíróság az alperest a felperesek személyét érintő további jogsértésektől eltiltja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül az általa üzemeltetett www.figyelo.hu internetes portálon egyrészt a „A Spekuláns Emberi” címmel megjelent cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; másrészt a www.figyelo.hu internetes portál kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikkel azonos betűszedéssel önálló hírként kérjen bocsánatot a jogsértésért, és egyúttal tegye közzé az ítélet rendelkező részét.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II., III., IV., V., VI., IX., X., XI., XV., XVI., XVIII., XIX., XXI., XXIII., XXIV., XXV., XXVI., XXVII., XXVIII., XXXI., XXXII., XXXIII. és XXXIV. r. felpereseknek személyenként 500.000,- (ötszázezer) forintot, valamint ennek 2018. április 12. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá személyenként 50.000,- (ötvenezer) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a VII., VIII., XII., XIII., XIV., XVII., XX., XXII., XXIX. és XXX. r. felpereseknek személyenként 200.000,- (kétszázezer) forintot, valamint ennek 2018. április 12. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá személyenként 20.000,- (húszezer) forint perköltséget.

A bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, az abban közölt időben és módon fizessen meg a Magyar Államnak 840.000,- (nyolcszáznegyvenezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblának címezve, a Fővárosi Törvényszéken lehet elektronikus úton, jogi képviselővel eljárva előterjeszteni.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet kötelező, ezért a fellebbezést benyújtó félnek jogi képviselőt szükséges meghatalmaznia. Ha a fellebbezést benyújtó fél jogi képviselővel nem rendelkezik, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A

fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselő biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltan tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni; ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; ha a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a felek nyilatkozatai, valamint a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] A felperesek a perbeli időszakban különböző civil társadalmi szervezeteknél dolgoztak, vagy tevékenységük végzésével azokhoz kötődtek. Így az I., a IV., a XV., a XXI., a XXIII., a XXV., a XXVI., a XXX. és a XXXIV. r. felperesek a Menedék - Migránsokat Segítő Egyesületnél tevékenykedtek; az Amnesty International Magyarországhoz kötődött a II., az V., a VII., a XVII. és a XXXI. rendű felperes, a Magyar Helsinki Bizottsághoz a III., a VI., a VIII., a XII., a XIII., a XIV., a XVI., a XX., a XXIX. és a XXXII. rendű felperesek, a Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) szervezethez a IX. és a XI. rendű felperes, az Esélyt a Hátrányos helyzetű Gyermekéért szervezethez a X., a XXII. és a XXXIII. rendű felperes, a Közép-európai Egyetemhez (CEU) a XVIII. és a XXIV. rendű felperes, a Transparency International Magyarország (TI) szervezethez a XXVII. és a XXVIII. rendű, a Romaveritas Alapítványhoz pedig a XIX. r. felperes.
- [3] Az alperes kiadásában 2018. április 12-én megjelent Figyelő című hetilap 2018/15. lapszámának 18-19. oldalán „A Spekuláns emberei” címmel, „Több száz Sorosnak, illetve az általa pénzelt szervezeteknek dolgozó embert tudtunk azonosítani, miután a milliárdos egykori bizalmasa kikotyogta, hogy mekkora lehet a magyar hálózat.” bevezetővel jelent meg médiatartalom (továbbiakban cikk). A cikk 1. és 2. bekezdése a következőket tartalmazza: „Legalább kétezer ember dolgozik Magyarországon, hogy érvényre juttassa Soros György akaratát – ismerte el egy hangfelvétel tanúsága szerint Tracie Ahern a Soros Fund Management, azaz a spekuláns amerikai hedge fondjának, pénzügyi alapjának korábbi vezetője. A Magyar Idők által közzétett dokumentum alapján azt is mondta, erre a célra Soros már több milliárd dollárt költött. Orbán Viktor miniszterelnök a „zsoldosok” kifejezést használta. Megpróbáltunk utánajárni, pontosan kikről van szó, így átnéztük a milliárdoshoz közvetlenül vagy akár csak közvetve kötődő jelentősebb magyarországi szervezetekben dolgozók névsorát – már ahol egyáltalán van ilyen. A teljes feltérképezést bajosan lehetséges,

ahogy azt sem lehet bizonyosan megmondani valakiről, hogy tudatában van-e annak, hogy kinek is dolgozik, vagy éppen milyen küldetést teljesít.”

- [4] A cikk a további részében „Egyetemes alakok” alcím alatt első körben a CEU-n oktató tanárokat, köztük a XVIII. és XXIV. r. felperest, majd a Magyar Helsinki Bizottsághoz kötődő személyeket, így a III., a VI., a VIII., a XII., a XIII., a XIV., a XVI., a XX., a XXIX. és a XXXII. r. felpereseket, majd az Amnesty Internationalhoz kötődő személyeket, így a II., az V., a VII., a XVII. és a XXXI. rendű felperest, a Társaság a Szabadságjogokért szervezethez kötődő személyeket, így a IX. és a XI. rendű felperest, a Transparency Internationalhoz kötődő személyeket, így a XXVII. és a XXVIII. rendű felpereseket, valamint az Eötvös Károly Intézethez kötődő személyeket veszi listába. Ezt követi a Mendék Migránsokat Segítő Szervezet, melynek munkatársai között szerepelnek az I., a IV., a XV., a XXI., a XXIII., a XXV., a XXVI., a XXX. és a XXXIV. r. felperesek. A névsor után gondolatjelként szerepel az alábbi szöveg: „közülük a legtöbben szociális munkásként tevékenykednek.”
- [5] Ezt követően a cikk az „Áttételes kötődés” alcím alatt veszi sorra az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyermekéért Alapítványhoz kapcsolódó személyeket, köztük a X., a XXII. és a XXXIII. rendű felperest, továbbá a K-Monitor oknyomozó portálhoz és a Direkt 36-hoz, majd folytatásként a Romaveritas Alapítványhoz kapcsolódó személyeket, így a XIX. r. felperest, „akinek szintén jutott forrás” felvezetéssel. A cikk utolsó bekezdésében az szerepel, hogy „a Nyílt Társadalom Alapítványok budapesti irodájában, mint régiós központban állítólag százan dolgoznak, köztük hatvan magyar”.
- [6] A cikk közzététele egy olyan országos, valamennyi médiafelületre (TV, rádió, nyomtatott és elektronikus sajtó, hirdetőtábla) kiterjedő és huzamos idő óta folyamatban lévő kampány része volt, melyben Soros György a közvélemény előtt úgy kerül bemutatásra, mint a magyar nép, illetve a magyar nemzet ellensége, a hozzá köthető, illetve az általa támogatott szervezetek pedig úgy, mint amelyek az ő – a magyar nép, illetve magyar nemzet érdekeivel ellentétes – akaratát kívánják érvényre juttatni.
- [7] Az ENSZ Emberi Jogok Főbiztossága megfélemlítésnek (intimidation) és zaklatásnak (harrasment) minősítette a cikket, a folyamatosan szűkülő magyarországi civil szféra elleni támadásnak nevezve azt. A Magyar Tudományos Akadémia Elnöksége 2018. április 17-én egyhangúlag fejezte ki azt a véleményét, hogy elfogadhatatlannak tartja a magyar történelemben különösképpen rossz emlékű, ártó listázások gyakorlatát. A következő napon a MTA Gazdaság- és Jogtudományok Osztálya adott ki tiltakozást. A Közép-Európa Egyetem rektora szerint a listázás „egy kirívó megfélemlítési kísérlet, amely veszélyes az akadémiai szabadságra, és így a teljes magyar tudományos életre.” Az Európai Egyetemi Szövetség állásfoglalása szerint „Nem engedhetjük meg, hogy egyetemi oktatókat politikai csoportok vagy kormányok megfélemlítsenek. Ez egyszerűen elfogadhatatlan.” 2018. április 13-án az Egyesült Államok magyarországi nagykövetsége megfélemlítő célúnak nevezte, és ekként elítélte a cikket. Az Eötvös Lóránt Tudományegyetem polgárai közül, a 316 aláíró által támogatott nyilatkozat tanúsága szerint a cikk „szorosán illeszkedik egy hosszantartó gyűlöletkampányba, amelynek eredményeként mára a hétköznapjaink részévé vált a megbélyegző, stigmatizáló, silány közbeszéd, a legrosszabb diktatúrákat idéző uszítás.” Külön tiltakozást tett közzé az ELTE Alkotmányjogi tanszéke. A Miskolci Egyetem 20 oktatója által jegyzett tiltakozás szerint az állampolgárok listázása, ellenségként való megjelölése, megbélyegzése a magyar történelem legsötétebb epizódjait idézi. A magyar ortodox keresztények nevében tucat személy írta alá azt a nyilatkozatot, amely szerint

„emberek ilyen módon való listázása súlyosan erkölcstelen, méltatlan és igaztalan, a megfélemlítés nyilvánvaló szándékával készült, és a pártállami időket eleveníti föl.” A Professzorok Batthyány Köre is közleményt adott ki az ügyben, amely szerint „Úgy látszik, még nem mindenki bízik a szeretet és összefogás erejében. A Figyelő című lap egy szerzője ugyanis arra az alantas vállalkozásra adta a fejét, hogy összeírja a Sorosnak elkötelezett magyar polgárokat [...] Elvből ellenezzük a listakészítést, bármilyen személyeskedő ellenségkép kialakítását és terjesztését.” A listázás ellen számos érintett civil szervezet (TASZ, Magyar Helsinki Bizottság, Amnesty International) adott ki szintén tiltakozó nyilatkozatot.

- [8] A cikk az alperes kiadásában levő www.figyelo.hu portálon is megjelent, az az ítélet meghozatalakor is elérhető. Az alperes kiadásában nyomtatásban megjelent Figyelő című hetilap nyomtatásban való kiadása 2022. július 1-től határozatlan ideig szünetel.
- [9] A felperesek keresetlevelükben kérték annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a felpereshez jó hírnévhez fűződő személyiségi jogait a 2018. április 12-én megjelent, a „Spekuláns emberei” című cikkében azzal, hogy a cikkben a hozzájárulásuk nélkül listában jelentette meg a neveiket, és azt állította róluk, hogy azért dolgoznak, hogy „érvényre juttassák Soros György akaratát,” valamint azzal, hogy a miniszterelnököt idézve „zsoldosok”-nak titulálta őket; kérték az alperes eltiltását a további jogsértéstől; kérték az alperes kötelezését arra, hogy elégtételként az ítélethirdetést követő lapszám első oldalán, valamint a figyelo.hu nyitóoldalán 24 órán keresztül tegye közzé a jogsértést megállapító ítéleti rendelkező részt és azt, hogy az alperes a felperesektől bocsánatot kér; valamint kérték az alperes kötelezését felperesenként 500.000,-, illetve egyes közszereplő felperesek – így azaz a VII., VIII., XII., XIII., XIV., XVII., XX., XXII., XXIX. és XXX. r. felperesek – esetében 200.000,- forint összegű sérelemdíj, továbbá késedelmi kamat megfizetésére.
- [10] A felperesek a megjelölt civil szervezetekhez való kötődésüket a cikk megjelenése idején, vagy a cikket megelőző időszakra vonatkozóan nem vitatták. A felperesek állították, hogy a cikkben használt „zsoldos” kifejezés azt állítja a felperesekről az átlagolvasó számára, hogy pénzért cserébe Soros György magyar nemzet elleni akaratának végrehajtásán dolgoznak, autonóm gondolkodás nélkül, ez pedig feltételezi azt, hogy történt Soros György részéről egy felperesek által megismert vagy megismerhető akaratnyilvánítás, és Soros György közvetve vagy közvetlenül, de kifejezetten pénzt adott a felpereseknek, hogy ezt az akaratot végrehajtsák. Így a felperesek álláspontja szerint az alperes a cikkben valós tényeket abban a hamis színben tüntetett fel, hogy a felperesek egy hálózat tagjai, akik nem saját akaratukat és céljaikat, hanem Soros György akaratát hajtják végre.
- [11] A felperesek hivatkoztak arra, hogy a cikkben foglaltak túrésére még a közszereplő felperesek sem kötelesek, továbbá arra, hogy a jóhírnév megsértésének megállapításához és annak jogkövetkezményei alkalmazásához a felpereseket ért tényleges joghátrányt nem kell bizonyítani.
- [12] A felperesek kereseti kérelmük jogszabályi alapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés a)-c) pontját, továbbá a 2:52. § (1)-(3) bekezdését jelölték meg.
- [13] A Figyelő című hetilap nyomtatásban való szünetelésére tekintettel a felperesek a per során keresetüket akként módosították, hogy elálltak az ítélet rendelkező részének és a bocsánatkérésnek a Figyelő című hetilap nyomtatásban megjelent kiadmányában való

megjelentetésére vonatkozó kérelmüktől – hangsúlyozva, hogy a nyomtatásban való megjelenés szünetelésére figyelemmel nem tudják fenntartani ezt a kérelmüket, miután ez nem már nem megvalósítható.

- [14] A per során a XXII. r. felperes a keresetét akként módosította, hogy kérte, hogy a csatolt kétoldalas nyilatkozata is kerüljön közzétételre az ítélet rendelkező részével, valamint a bocsánatkéréssel egyidejűleg, kizárólag az internetes honlapon elérhető cikkbe ágyazva.
- [15] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperesek jóhírnévhez való jogának megsértése nem áll fenn a sérelmezett közlések tekintetében, miután nem állnak fenn a törvényi tényállás azon elemei, hogy a sérelmezett közlések objektíve sértőek, és alkalmasak a felperesek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. Állította, hogy a felperesek által kifogásolt „azért dolgoznak, hogy érvényre juttassák Soros György akaratát” közlés tényállítás, de olyan tényállítás, amely kellő alappal rendelkezik, és a véleménynyilvánítás szabadságának alapjogi védelmét élvezzi, mert hozzájárul a közügyek megvitatásához. Az alperes állította továbbá, hogy a felperesek által kifogásolt „zsoldosok” közlés értékítélet. Köztudomású tényként hivatkozott az alperes arra, hogy Soros György a közvélemény előtt egy pénzügyi spekuláns alakjaként jelenik meg, aki céljai eléréséhez az általa létrehozott, támogatott civil szervezetek munkáját is igénybe veszi. Köztudomású tényként hivatkozott az alperes Soros Györgynek az általa támogatott szervezeteken keresztül befolyásolási szándékára, és hivatkozott arra, hogy a perben nem vitatott, hogy a felperesekhez köthető szervezetek Soros György érdekeltségétől támogatást kapnak. Állította, hogy az alperesi cikk a felperesekhez köthető szervezetek bemutatásával és a dolgozóikkal szemben megfogalmazott kritikájával az alperes közéleti témában fejtette ki a véleményét.
- [16] Az alperes állította, hogy a közszereplő felperesek – így a VII., VIII., XI., XII., XIII., XIV., XVII., XX., XXII., XXIX. és XXX. r. felperesek – esetében nem állapítható meg a jóhírnévhez fűződő jog megsértése, miután közszereplői státuszukból kifolyólag fokozottabb tűrésre kötelezettek. Állította továbbá, hogy a magukat közszereplőként nem nevesített felperesek is az alperes véleménynyilvánítási szabadságának és a közszereplő felperesek magánszférája védelmének ütközése esetén az alperes alapjoga privilegizált, a nem közszereplő felperesek pedig a személyes körülményeikre, egy szervezeten belüli pozíciójukra, nyilvánosságra gyakorolt hatásukra tekintettel fokozottabb tűrésre kötelesek. Az alperes eltúlzottnak tekintette továbbá azt a felperesi kérelmet, hogy az alperes a lapszám első oldalán tegye közé a jogsértést megállapító ítélet rendelkező részét, miután a sérelmezett közlések sem a hetilap címlapján jelentek meg, valamint hivatkozott arra, hogy a sérelmezett közlések nem jelentek meg az internetes felület címlapján. Az alperes eltúlzottnak találta a felperesek által igényelt sérelemdíj összegét is.
- [17] A felperesek vitatták, hogy köztudomású tény lenne, hogy akár Soros György a saját jogán, akár az általa támogatott szervezeteken keresztül (ismeretlen) politikai és gazdasági befolyásra törekedne, továbbá állították, hogy nem felel meg a valóságnak, és nem is köztudomású tény, hogy a felperesek és szervezeteik többségében Soros György politikai ellenfeleivel kritikusak. Azon alperesi előadás tekintetében, mely szerint kampányidőszakban a közszereplő felpereseknek fokozottabb a tűrés kötelezettsége, előadták, hogy a cikk megjelenésekor nem volt semmilyen kampány, az az országgyűlési választások után pár nappal jelent meg, amikor a kampány már értelemszerűen lezárult.
- [18] A felperesek a per során állították, hogy az alperes által megjelentett cikk alapján lényegében elvitatják a felperesek önálló személyiségéhez való jogát, ami az emberi méltóságból

következne, és lényegében elvitatják a saját akaratukat azzal, hogy hazaáruló zsoldosként vannak jellemezve, ez pedig jogsértőnek kell, hogy minősüljön. A közszereplő felperesek tekintetében hangsúlyozták, hogy a jogsértés megállapítása egy deklaratív aktus, ami, ha a nem közszereplő felperesek esetében megállapításra került, akkor a közszereplő felperesektől sem vitatható el. Hivatkoztak a sérelemdíj szankció-jellegére is, aminek lehet egy üzenete a társadalom felé is, mivel ez üzenheti meg, hogy ez egy utolsó vörös vonal, és a sérelemdíj megfizetésére való kötelezés az, ami közérthetőbbé, nyilvánvalóbbá és plasztikusabbá teheti a közvélemény számára az alperes felelősségét.

- [19] Az alperes a per során ellenkérelmének érvelését akként módosította, hogy előadta, hogy elsődlegesen a kereset teljes elutasítását kéri az alperes, másodlagosan a közszereplő felperesek keresetének elutasítását, harmadlagos ellenkérelme pedig a közszereplő felperesek sérelemdíj iránti igényének a teljeskörű elutasítására vonatkozik, negyedleges-jellegű ellenkérelme pedig a perfelvételi tárgyaláson fogatosított személyes meghallgatás eredményeként alakult ki, hiszen ez alapján megállapítható, hogy a perbeli közszereplő felperesek között is lehet egy határvonalat vonni. Álláspontja szerint három felperesnek: a VII., a VIII. és a XIII. r. felperesnek a többi közszereplő felperesnél is fokozottabb tűrési kötelezettségük áll fenn, tekintettel arra is, hogy ők a személyes meghallgatásuk során is elmondták, hogy a sérelmezett cikk előtt is, illetve utána is érte őket támadás és kritika, ami a közszereplői státuszukkal áll összefüggésben. Így előadása szerint, ha meg is állna a jogalap, és megállapításra kerülnének az objektív szankciók, akkor is ez a három felperes sérelemdíjra nem tarthat igényt, az ő sérelemdíjra vonatkozó kereseti kérelmük nem lehet megalapozott, miután elutasítható a sérelemdíj iránti igény, hogyha nem érte ilyen mértékű nemvagyoni hátrány a felperest, ebben az esetben pedig a három nevezett felperest nem érte nemvagyoni hátrány.
- [20] Az I. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2006. óta dolgozott szociális munkásként a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ahol a menekültek beilleszkedését, munkavállalását és integrációját segítette. Utalt arra, hogy amikor a nyírbátori idegenrendészeti őrzött szálláson kezdett el szociális munkásként dolgozni, ahol a [REDACTED] egy közös projektet valósított meg az ORFK-val, a munka kezdetén a helyszínen a rendőrségi állomány részéről hatalmas bizalmatlanság fogadta, és rengeteg képzés, munka és egyeztetés szükségeltetett ahhoz, hogy a fegyveres biztonsági őrök és rendőrök elfogadják a civil szociális munkásokat, és beinduljon egy nagyon sikeres projekt. A cikk megjelenését követően viszont olyan megjegyzést kapott, hogy "Na mégiscsak besúgók vagytok! Láttam a listát a Soros bérencekről." Előadta, hogy soha nem találkozott Soros Györggyel, és nem is kapott tőle semmit sem. Hivatkozott arra, hogy a történelem során előfordultak már gyalázatos listázások, de ezen a listán viszont, 2018-ban ő szerepelt a cikkben úgy, hogy a Figyelő listázta a különböző szervezeteknél dolgozó szakembereket, és Soros-zsoldos bélyeget ragasztott rájuk, a [REDACTED] pedig az első név az I. r. alperes neve volt, mint Soros-zsoldos. Előadta, hogy a cikk derült égből villámcsapásként érte, és arra gondolt, hogy mi lesz, ha nem folytathatja a munkát, ha elveszíti a munkáját, illetve, hogy mások mit gondolnak, és hogy elkezdje-e mindenkinek magyarázni, hogy ez nem igaz. Előadta, hogy az egyesületnél munkássága során nem vállalt nyilvános szereplést, nem is vágyott ilyenre, és főleg ilyen gyalázatos módon szerzett "hírnévre" nem vágyott soha, az írásbeli nyilatkozata során is rossz érzéssel töltötte el felidézni és leírni az akkor történeteket.
- [21] A II. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy az [REDACTED] [REDACTED] dolgozott 2017-2018 között, elnökségi tagként közreműködött a szervezet

tevékenységei koncepciójának megalkotásában, az operatív munkát végző kollégák munkájának felügyeletében. Előadása szerint az elnökségi tagok tevékenységét az egyesület alapszabálya, illetve a jogszabályok által definiált dokumentumok szabályozzák, nem pedig külföldi hatalmak vagy hatalmasságok. A II. r. felperes az előadása szerint nyilvánosan nem szólt meg sem szakmai tevékenységükkel összefüggésben, sem azon túlmenő kérdésekben. Álláspontja szerint a cikk számos valótlan állítást tartalmazott, mivel Soros Györgyhez annyiban van köze a listázottak működésének, mint bármely olyan személynek vagy szervezetnek a világon, aki a békét, a jogegyenlőséget, a demokráciát, az emberi jogok védelmét fontosnak tartja. Hazugságnak tekintette azt, hogy Soros-zsoldosként Soros György akaratának végrehajtásán dolgozna, ehelyett egyszerűen egy jó ügy érdekében dolgozott, önkéntesen és ingyenesen, jószolgálati tevékenységként, és végtelenül sértőnek találta ezt negatívan beállítani. Előadása szerint sértő és a legordasabb XX. századi időket, az 1930-as, 1940-es éveket időzőnek találta szervezetek, konkrét személyek nyilvános megbélyegzését. Előadta, hogy a negatív megkülönböztetésből számos hátrány származik, esetében a baráti, munkatársi körből érkeztek elítélő telefonhívások, megjegyzések a listán név szerint való megjelenése miatt. A fő munkahelyén, ahol a fizetéséért dolgozott, egyértelműen mellőzve lett, részben a cikk miatt. A munkahelyi mellőzöttség és a személyét érintő, negatívan változó munkahelyi légkör oda vezetett, hogy 2019-ben munkahelyet váltott.

- [22] A III. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy 11 éve dolgozik a [REDACTED] menekültügyi programjában főmunkatársként, ahol a feladatai közé tartozik többek között a menekülők tájékoztatása, a helyzetük rendszeres emberi jogi szempontú megfigyelése, és annak megszervezése, hogy jogi segítőmunkájuk eljusson minden olyan helyre az országban, ahol erre szükség van. Előadta, hogy fontos számára ez a munka, elsősorban azért, mert az a meggyőződése, hogy ezzel a munkával a közössége, az országa állampolgárainak az érdekeit szolgálja. Előadása szerint a szervezeten belül a döntéseket ők hozzák, függetlenek, Soros Györgyöt nem ismeri, és soha se közvetve, se közvetlenül tőle utasítást nem kapott. Utalt arra, hogy a 2015-ös menekültválság óta a kormány folyamatosan, nagyon nagy erőforrásokat mozgósított arra, hogy a menekültek és az őket segítők ellen hangolja a társadalmat, a 2018-as győzelmi beszédében pedig a Fidesz vezetője külön kitért arra, hogy ellenségnek tekinti azokat, akik menekülteket segítenek, és ennek bizony meglesznek a következményei. Ebben a helyzetben jelent meg fekete háttérrel az a cikk, ami név szerint említette őt és kollegáit, mint ellenséget, akik idegen érdekeket szolgálnak. Utalt arra is, hogy milyen tragikus történelmi hagyományai vannak a listázásnak, aminek hatására ellenség lesz a szomszédból, és hogyan hisszük el egymásról, hogy a másik valóban kevesebb, kevesebbet érdemel, lehet vele másképp beszélni, adott esetben fizikailag bántalmazni. „Ha elhisszük, mert elhitetik velünk, hogy a másik ellenség, innen messzire visz az út.” Előadása szerint számára sokkoló volt látni, hogy Magyarországon egy országos hetilapban egy ilyen lista napvilágot láthat. A cikk megjelenését követően sok aggódó hívást kapott családtól és barátoktól, akik féltették. A cikk rendkívül nyomasztólag hatott rá is, és a kollegáira is. Előadta, hogy úgy gondolja, hogy a munkája során másokat segít, egy társadalmilag hasznos tevékenységet végez, és nagyon ijesztő az, amikor egy országos napilapban a nép ellenségeként kerül feltüntetésre. Ijesztő ez Magyarországon, hiszen nem volt olyan régen a XX. század, és az ilyen jellegű listázás, és mindez félelmetes hatással volt. Úgy gondolta, hogy az ilyen típusú megkülönböztetés ellen fel kell lépni, mert ez megbélyegző, sérti az embernek a jó hírnevét, a szervezet jó hírnevét és a kollégái személyes jó hírnevét. Előadta, hogy szeretné, hogyha világos lenne, hogy nem lehet polgártársainkat listázni, ellenségnek kikiáltani egy demokratikus országban anélkül, hogy ennek jogi következménye lenne.

- [23] A IV. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2017. áprilisától 2020. szeptemberéig dolgozott a [REDACTED] ezalatt projektvezetőként, képzésszervezőként, majd önkéntes koordinátorként és projekt asszisztensként dolgozott. Előadta, hogy a [REDACTED] forrásainak legnagyobb része ebben az időszakban a [REDACTED] pályázataiból származott, a IV. r. felperes pedig a számos projekt közül kettőben projektvezetőként, egyben pedig képzésszervezőként dolgozott. Projektvezetőként a Belügyminisztérium felé való beszámolási kötelezettség volt a fő feladata, valamint annak nyomkövetése és elősegítése, hogy minden a pályázatban vállaltak szerint teljesüljön. Képzésszervezőként az őrzött szállásokon munkájuk során menekült emberekkel kapcsolatba kerülő fegyveres biztonsági őröknek és a rendőrség munkatársainak tartott képzések megszervezéséért volt felelős. Állította, hogy a cikkben zsoldoshadseregben dolgozónak és Soros György akaratát végrehajtónak nevezték egy, a szervezet honlapjáról kimásolt névsor alapján. Előadta, hogy munkái során az egyesület által megfogalmazott célok mentén dolgozott, transzparensten és gondosan ügyelve arra, hogy megfeleljenek az összes jogszabályban előírt követelménynek. Előadta, hogy holokauszt túlélő nagymamája életét, emberi kapcsolatait és a világhoz való viszonyulását mélyen áthatotta egyfajta bizalmatlanság, tárgy nélküli gyanakvás, melyet ő gyermekként nem értett, de a cikk megjelenése felidézte benne ezeket a gyerekkori érzéseket, melyek mögött felnőttként már felismerte a megőrzés által okozott egzisztenciális szorongást. Előadta, hogy a mai napig a gyanú, hogy részese volt valami rossznak, valami baj volt vele, árnyékot vet a jelenére, és a jogorvoslat nélkül hagyott vádak okozta bizonytalanság pedig a jövőre nézve is aggodalommal tölti el.
- [24] Az V. rendű felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2018 februárjától dolgozott az [REDACTED] ifjúsági koordinátorként, félállásban, így a cikk megjelenésekor három hónapja volt a szervezetnél. Ifjúsági koordinátorként elsősorban fiataloknak szóló emberi jogi oktatási programokat tervezett és szervezett, melyeknek célja az elfogadás, a gondolkodás és általános érdeklődés, a tudatos állampolgári viselkedés fejlesztése volt, ideológia- és pártsemleges módon. Iskolai foglalkozások keretén belüli nem formális oktatási programokat dolgozott ki, valamint iskolán kívüli, emberi jogi témákban szervezett fiataloknak szóló programokon dolgozott. Előadása szerint a szervezetnél folytatott tevékenysége nem igényelte, hogy nyilvánosan felszólaljon, közszereplőnek semmiképpen nem minősült sem akkor sem most. A szervezethez való csatlakozása kizárólag a legszűkebb környezetében váltott ki „elismerést,” és még onnan is érkeztek szkeptikus, féltő, aggódó és kritikus hangok irányába, ami a cikk után persze csak tovább erősödött. Előadása szerint, amikor felfogta a cikk tartalmát és meglátta a nevét is, akkor egy nagyon zavaros érzés lett úrrá rajta: szomorúság, ijedtség, felháborodás, és leginkább értetlenség keveredéséből összeálló érzés. A barátai elképesztően felháborodtak és együttérzésükről biztosították, édesanyja megrémült, és kimondottan féltetni kezdte, sírt. Az V. r. felperes előadása szerint felfoghatatlan volt neki, hogy 2018-ban egy civil szervezetnél végzett munkája aggodalommal töltötte el a szüleit, a cikk megjelenése után pedig sokkal nehezebb volt elhívetni édesanyjával, hogy nem fenyegeti veszély. Édesapja dühe fokozhatatlannak tűnt, mikor megtudta, és indulatos volt, a tehetetlenség dühe és fájdalma volt a szavaiban. Az V. r. felperes előadta, hogy zsidó származású, felmenői között voltak auschwitz-i áldozatok. Előadása szerint listára kerülni bármilyen formában számukra mindig, minden körülmények között ijesztő és traumatikus lesz. Amikor ez egy újság hasábjain, nyilvánosan, fekete oldalakon, olyan szavakkal, mint „zsoldosok” kísérvé történik meg – különösen fájdalmas, ijesztő és felháborító. Előadása szerint soha nem állt kapcsolatban Soros Györggyel, tanulmányait vagy munkáját nem támogatta, de ha így is lett volna, akkor sem az ő személyét képviselte volna a munkája során, hanem ugyanolyan lelkiismeretesen és őszinte

elköteleződéssel dolgozott volna a tudatos fiatalság támogatásáért, mint addig, csak talán az anyagi források kedvezőbbek lettek volna. Előadása szerint zsoldosoknak nevezni őt és azokat az embereket, akik napi szinten, a versenyszférával összehasonlíthatatlanul alacsonyabb bérekért, küldetésstudatból dolgoznak egy jobb és élhetőbb világért, egy felelősen gondolkodó társadalomért, olyan aljas és fájdalmas cselekedet, ami számára addig elképzelhetetlennek tűnt. Ezután egyre többször hallott vissza negatív jelzőket a szervezettel kapcsolatosan, és egy esemény során ki is mondta egy ember, hogy az [REDACTED] nem fontos említeni, amikor a munkájáról beszél. A cikkben foglaltak megrázták, és most is felfoghatatlannak tűnik számára, hogy ez megtörténhetett.

[25] A VI. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2015. júliusa és 2018. novembere közötti időszakban jogi előadóként dolgozott a [REDACTED] alkalmazásában, munkaköre szerint elsősorban ingyenes jogi tanácsadást és hatóság előtti képviselést nyújtott menedékjogi, hontalansági, családsegítési és honosítási ügyekben a menedékkérők és nemzetközi védelemben részesültek részére. Ezen túlmenően rendszeresen végzett monitorozó látogatásokat a menekültügyi hatóság, a határrendészet, illetőleg a rendőrség által fenntartott létesítményekben. A munkaköre által lefedett tevékenységet jellemzően pályázati úton finanszírozta egy-egy alapítvány, illetve nemzetközi szervezet, ezek listája évekre visszamenően elérhető a szervezet honlapján. Előadása szerint nyilvánosan nem szólalt meg sem a szakmai tevékenységével kapcsolatban, sem azon túlmenő kérdésekben. Előadta, hogy a cikkbeli állításokat valótlannak és sértőnek találja, miután a szervezet semmiféle külső utasítást nem kapott a tevékenységére vagy bármi másra vonatkozóan, és teljes mértékben valótlán, hogy parancsra külső akaratot hajtottak volna végre. Álláspontja szerint a zsoldos szó egy fizetésért dolgozó, a magyar nyelvben pejoratív, elvtelenséggel társítható embert jelöl és mint ilyen, kifejezetten sértő, és nem felel meg a valóságnak, a cikk állításai pedig jelentősen degradálták és sértették a listázott személyek szakmai és személyes integritását. Előadása szerint a cikk és az abban foglalt lista hatására rendkívül sok barát és családtag biztosította támogatásáról, ezzel együtt voltak, akik felé magyarázkodni volt kénytelen és volt olyan is, akitől kifejezett becsmérlő üzenetet kapott. Egy középiskolai tanárával, aki mérvadónak vette a cikk állításait, a cikk hatására romlott meg a kapcsolata. Ma már nem él Magyarországon, amiben oroszlánrésze volt annak a személyes polgárháborús és olykor gyűlölködő hangulatnak, amihez a cikk tevékenyen hozzájárult. Összességében a cikkben foglalt valótlán és sértő állítások hátrányos következménnyel bírtak a magánéletére, olyan légkört kialakítva, ami kulcsszerepet játszott azon döntésben, hogy külföldre költözzön.

[26] A VII. r. felperes a személyes meghallgatása során előadta, hogy 2013 óta dolgozik az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ahol programvezetőként elsősorban érdekérvényesítéssel, emberi jogi kampányokkal és kommunikációval foglalkozik, és ilyen vonatkozásban közszereplő, mert rendszeresen nyilatkozik a hazai és nemzetközi sajtónak a szervezet munkájáról. A közvetlen felettese a szervezet mindenkori igazgatója, aki irányában az utasításadásra jogosult. Soros Györgyöt személyesen nem ismeri, és soha semmilyen utasítást nem kapott sem ő, sem a szervezet tőle, egyebekben amióta ott dolgozik, az [REDACTED] nem volt semmilyen Soros Györgyhez köthető alapítványtól vagy szervezettől támogatása. A szervezet egy közhasznú egyesület, és önállóan dönt arról, hogy milyen emberi jogi témákkal foglalkozik. Utalt arra, hogy milyen kontextusban jelent meg a cikk, ebben a körben arra, hogy 2018. március 15-én a miniszterelnök az ünnepi beszédében jogi és erkölcsi elégtételről beszélt, amit – ha megnyeri a választásokat – a választások után kíván végrehajtani azokkal szemben, akiket ő nem kedvel, vagy akiket a haza ellenségének tart. A cikk pár nappal a választások után jelent meg, és akkorra már megjelent az első, kifejezetten civil szervezetek ellen hozott törvény. A

cikkben foglaltak tekintetében totálisan abszurdnak tartotta, hogy 2018-ban Magyarországon megjelenhet egy ilyen lista. A kontextus ismeretében és a miniszterelnök kijelentése ismeretében, a civilelles törvények után, illetve a kétharmados választási győzelem ismeretében felháborodást, és talán szorongást érzett. Elmondta, hogy valamilyen szinten a szorongás elég régóta a magyar civil szervezetek életének a része a kormányzat különböző támadásai miatt, de ez a cikk mindenképpen egy szintlépés volt, mert itt nem az történt, hogy önmagában a munkájukat, vagy az értékeiket vonta kérdőre egy újságcikk, hanem személyében támadta meg, járatta le és félemlítette meg mindannyiukat. A cikk közvetlen hatásként emelte ki a szervezetnek, illetve a neki érkező fenyegető üzenetek megszorítását, amiket kapott korábban is, azóta is, de a cikk megjelenését követően időszakban, kifejezetten emiatt a cikk miatt ez sokkal rendszeresebb és több volt, és hangvételében is sokkal durvább volt.

- [27] A VIII. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy ügyvédként közszereplőnek tartja magát, a munkájával kapcsolatban folyamatosan megjelenik a nyilvánosságban, önként vállalva, azonban nem Soros György utasításának megfelelően. A jogi végzettséget azért szerezte meg, hogy az általa fontosnak tartott emberi jogi kérdésekkel tudjon foglalkozni. A [REDACTED] is 2006 óta, amióta ügyvéd, állandó megbízással rendelkezik, ez a [REDACTED]-nál 2013-ig tartott. Emellett elég sok emberi jogi szervezettel, emberi jogi problémával foglalkozó szervezettel dolgozott együtt. Elmondta, hogy büszke rá, hogy ő kapta meg a Magyar Ügyvédi Kamara és az akkori ombudsman által átadott év „pro bono” ügyvéd díját, amit azért kapott, mert a hajléktalan emberekkel, és az LGBTQI közösséggel kapcsolatban ingyenes jogi munkát végzett. Előadása szerint nemcsak Soros György, hanem semmilyen politikai párt nem utasítja soha semmire, ügyvédként pedig nemcsak az a kötelessége, hogy a saját értékeit, belső morális meggyőződését képviselje, hanem hogy az ügyfelek érdekeit képviselje. Amikor viszont az jelenik meg róla, hogy őt utasítják, akkor megkérdőjelezzék a szakmai és a morális integritását, mert a cikk alapján a tevékenysége nem a saját akarata, hanem pénzért, akár erkölcsileg nem helyes okból, akár a saját moralitásával szemben is gyakorlatilag anyagi előnyök miatt látja el a munkáját, így nála ez a cikk egy határt átlépett. Előadása szerint az az érzés, amit a cikk kiváltott, azaz, hogy a VIII. r. felperes gyakorlatilag amorálisan, anyagilag jár csak el, és ezért dolgozik, nála egy más szintre emelte a felháborodást, amit egyébként sokszor érez, amikor kritizálják. A cikk olvasása után a meghatározó, alapvető érzése egy mély felháborodás volt, és az, hogy na ez már sok, az a környezet pedig, amiben ez a cikk megszületett, gyakorlatilag nem jelenthetett mást számára, minthogy a hazaárulók listáján szerepel, hogy elárulja az országot, egy olyan zsidó összeesküvésnek a zsoldosa pénzért, ami az országa ellen tör, azt el akarja veszejteni. Előadása szerint ez volt az, ami nála átlépte azt a bizonyos vörös vonalat, ami már egy olyan minőségű változás volt, amit már közszereplőként se kell elviselnie és eltűrnie, és ami elindított egy olyan folyamatot, ami egy más minőségű kritikát jelentett a személyével kapcsolatban. Előadása szerint addig is kapott gyalázkodó, fenyegető e-maileket, sms-eket, de a hazaárulózás a cikk után indult meg, és ezt azért rosszabbul viselte, ez „mélyebbre ment,” mint az addigi akár gyalázkodó e-mailek. Előadta, hogy Soros Györgyöt soha nem látta, és se közvetve, se közvetlenül semmiféle utasítást nem kapott tőle, ha pedig ilyet kapott volna, függetlenül attól, hogy milyen jellegű, milyen irányú ez az utasítás, azt visszautasította volna, mint ahogy az ügyvédként kötelessége is minden egyes esetben.

- [28] A IX. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy az egyetemet követően a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] helyezkedett el, a [REDACTED] magánszféra projektjében volt munkavállaló, de elsősorban a társadalom perifériájára szoruló embereknek

a jogsegélyével kapcsolatos kérdéseire adott választ, illetve a magánszféra projekten belül az adatvédelemmel, az akkor hatályba lépő GDPR-al, az EESZT-vel, tehát az egészségügyi rendszerrel foglalkozott. Még egy éve se volt munkaviszonyban, mikor a cikkbeli lista megjelent. A nagymamáját, aki túlélő volt, a cikkbeli lista nagyon-nagyon megviselte, az, hogy megint van egy propagandagépezet, ami valójában a társadalom egy csoportját teljesen önkényesen kiválasztja, és a magyar nemzet szuverenitásának az aláásójaként, illetve ügynökként titulálja, az benne komoly félelmeket ébresztett. Előadta, hogy a listázás hatásaként állásinterjúkon nagyon sokszor volt az a tapasztalata, hogy a [REDACTED] töltött ideje előkerül, de nem abból a szempontból, hogy milyen szintű adatvédelmi munkát végzett, nem a korábbi munkája szakmai oldala miatt, hanem hogy akkor ő rajta volt-e a Soros-listán vagy nem. Egy Google keresés után a mai napig megjelenik a listán a neve, és állásinterjúkon szinte mindig volt egy ilyen, Soros-listára vonatkozó kitérő. Előadta, hogy a cikk hatására egyes személyek megszakították vele a kapcsolatot. Utalt arra is, hogy jogvédőként nem abban az ideológiai harcban van elsősorban, amit a Soros-kampány sugallani próbál, a munka közben nem ez az elsődleges, de ezzé vált. Előadása szerint Soros Györgytől nem kapott utasítást, az ország szuverenitásának a leépítésén nem dolgozott. Álláspontja szerint egy demokratikus társadalomban a cikk egy megengedhetetlen húzás volt a Figyelőtől, és úgy nyilatkozott, hogy nem gondolja, hogy bármi okuk lett volna arra, hogy konkrétan listázzanak embereket. Előadta, hogy azt is sértőnek tartja, hogyha a barátai tituláltak úgy, hogy ő ellenálló. Ez egy hipotézis, még a baráti köre fejében is, mert nem feltétlenül azért megy az ember jogvédőnek, hogy tegyen az akármilyen rendszer leépítésért, hanem azért, mert segíteni akar azoknak, akiknek jogsegélyre van szükségük.

- [29] A X. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2013 óta dolgozik ügyvédként, 2018-ig elsősorban az iskolai szegregációs pereket indító [REDACTED] [REDACTED] dolgozott, nyilvános szereplései is elsősorban ennek a civil szervezetnek a jogi képviseletével voltak kapcsolatosak. A [REDACTED] egyik ügyvédjeként az alapítvány által indított, a roma gyerekek iskolai szegregációjával kapcsolatos perek és egyéb jogi eljárások képviselete volt a feladata. 2016 óta aktívabban részt vett mindezek mellett a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] munkájában, ahol jogsegélyszolgálatot működtetett oktatási ügyekben, vezetőként pedig irányította az alapítvány különböző programjait, köztük a [REDACTED] [REDACTED] ami roma gyerekeknek nyújt iskolán kívüli hátránykompenzáló szolgáltatásokat. Előadta, hogy ügyvédként a megbízója utasításai szerint köteles eljárni a megbízási szerződés keretein belül, a [REDACTED] fennálló tartós ügyvédi megbízása szerint utasításadásra egyedül az alapítvány elnöke volt jogosult. A [REDACTED] [REDACTED] a szervezetet támogató alapítványok, egyéb szervezetek az alapítvány vezetésében, az ehhez kapcsolódó szakmai döntésekben nem vesznek részt, azokért a X. r. felperes önállóan felel. Előadása szerint, bár mindkét szervezet kapott támogatást a Nyílt Társadalom Intézettől, mint ahogyan más donor szervezetektől is, ez a támogatási folyamat azonban az cikkben sugallattól eltérően teljesen másképpen működik, és eddig sosem került sor arra a két civil szervezet esetében, hogy a támogató konkrét feladat ellátását írta volna elő az eredeti pályázattól eltérően, vagy azt meghaladóan. Előadása szerint őt sem ügyvédként, sem szervezeti vezetőként sosem utasította Soros György vagy a hozzá köthető támogató alapítvány, Soros Györgyöt személyesen nem is ismeri, ennél fogva nem igaz az, hogy a két civil szervezet vagy akár személy szerint a X. r. felperes megrendelésre, vagy a támogató utasítására látnának el bármilyen tevékenységet. Előadása szerint a cikk nagyon megdöbbentette, mert ez már nem csupán egy szélsőséges hírportál volt, ahol civileket személyükben nyíltan támadtak, megfélemlítettek, hanem egy országos lap. A hír hallatán az volt az első gondolata, hogy ki fogja megvédeni a családját. Előadta, hogy korábban is kapott már fenyegető üzeneteket emailben és facebookon is, amikben a halálát kívánták a cigány

gyerekek érdekeit képviselő munkája miatt, és attól félt, hogy ez a cikk újabb fenyegetéseket indukál majd, illetve, hogy ezek a fenyegetések szintet lépnek majd, és nem maradnak meg az online térben. A munkatársaiban a cikk komoly félelmet keltett, ők még nem találkoztak hasonló listázással, megbélyegzéssel a munkájuk miatt (szociális munkások).

[30] A XI. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2017. áprilisában kezdett dolgozni jogászként a [REDACTED], aminek fókuszában a fogyatékossgal élő és a roma származású emberek jogvédelme állt, ezen belül ő jogi tanácsadással és ingyenes jogi képviselet biztosításával segített olyan fogyatékossgal élő embereknek, akik szeretnék volna megszüntetni a velük kapcsolatban elrendelt cselekvőképességet korlátozó gondnokságot, és az eset összes körülménye alapján képesek is lettek volna az önálló életre. Hasonló segítséget nyújtottak olyan mélyszegénységben, az ország legszegényebb területein élő roma családoknak, ahol a helyi gyermekvédelmi szolgálatok a jogszabályokat megszegve emeltek ki gyermekeket a családokból, és helyezték őket állami gondozásba. A döntést arról, hogy mivel foglalkoznak, ők hozták meg, ebbe senki sem szólt bele, nem volt „megrendelés.” A szakmai tevékenységükkel kapcsolatban rendszeresen kommunikáltak, ennek során a XI. r. felperes írt blogokat, több rádióinterjú adott, és kétszer szerepelt televízióban. A cikkbeli állítások tekintetében előadta, hogy azok hazug kitalációk, amelyek nem is állhatnak távolabb a valóságtól. Előadása szerint a cikk sértő is, mert a [REDACTED] jogi, azon belül emberi jogi nézőpontú, szakmai szervezet, ahol nagyon magasan képzett és tapasztalt elméleti és gyakorlati szakemberek, főként jogászok dolgoznak, akik az elérendő célokat az absztrakt jogelvek alapján maguk határozzák meg, azokat senki sem kellett, hogy jóváhagyja, senkinek megrendelésre nem dolgoztak. A „zsoldos” ráadásul egy fizetett katonát jelent, aki pénzért öl, ehhez képest a XI. r. felperes ment faluszéli, kizárólag cigány emberek által lakott szegregált településszélre, és segített értelmezni az embereknek a rendőrségtől kapott szabálysértési bírságokat. Előadása szerint azért került a neve a listára, mert eldöntötte, hogy segít a nála kevésbé szerencsés magyar polgártársainak, hogy kiáll az igazságtalanság ellen. A cikk megjelenése után külföldön volt, egy barátja pedig viccesen odaszúrta, hogy „inkább már ne is gyere haza,” viszont a lista valós egzisztenciális, vagy akár fizikai fenyegetést is jelenthetett számára, így először félelmet érzett. Félt tőle, hogy mi lesz a folytatás, és félt mert tudta, hogy a társadalom egy nagy része elhiszi, amit az újságban olvas. A szülei is megijedtek, mert féltették. Előadta, hogy az internet korában egy ilyen cikk és ez a stigma örökre megmarad, a lista politikai küzdőtérbe helyezte, miközben ő nem akart politizálni. Több oka volt annak, hogy egy évvel később felmondott a [REDACTED]-nál, de az egyik oka az volt, hogy a lista után már úgy érezte, hogy bármi, amit szakmailag csinál, politikai színezetet kap, ezzel ellehetetlenítve a szakértői munkát.

[31] A XII. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2016. augusztusa óta dolgozik a [REDACTED] jelenleg a menekültügyi program jogi főmunkatársa, feladata a magyar menekültügyi jogászhalózat koordinálása, részt vesz a rendszerszintű jogsértések felszámolását célzó stratégiai pereskedés tervezésében és kivitelezésében, valamint jogi segítséget, képviseletet nyújt menedékkérőknek, menekülőknek, elsősorban gyerekeknek. A tevékenységét a munkaköri leírásának megfelelően végzi, utasítást számára a menekültügyi program vezetője, valamint a társelnök adhat, aki a munkáltatói jogkör gyakorlója. Munkájával kapcsolatban rendszeresen nyilatkozik a sajtónak. Álláspontja szerint a cikk azt állítja, hogy annak megfelelően végzi a munkáját, amit Soros György tőle elvár, ami nem felel meg a valóságnak, és rendkívül sértő, bántó is, mivel a munkáját Soros György akaratától függetlenül végzi, és az vezérli, hogy hiszi, hogy amit tesz, az a közjót, az egész ország és társadalom érdekét szolgálja, nem pedig egy emberét, jelen esetben Soros Györgyét. A cikk nagyon sértő is, hiszen a XII. r. felperest úgy állítja be, mint aki a hazája,

közössége és a társadalma érdekeivel szemben egy külföldön élő, sajátos érdekekkel rendelkező ember akaratának megvalósításán dolgozik, akár a hazájával szemben is, viszont a XII. r. felperes a munkavégzésével éppen a magyar társadalom tagjainak és a magyar joghatóság alatt élőknek a jogait védi, tevékenységének célja, hogy előmozdítsa a jogállami működést, a demokratikus, inkluzív hatalomgyakorlást és a méltányos bánásmódot a legkiszolgáltatottabbakkal. Ezzel szemben az a „nézet”, miszerint ügynökmunkát végez, különösen sértő, hiszen így magában foglalja azt a feltételezést is, hogy nemcsak, hogy leplezi a valós céljait, hanem aktívan hazudik is erről. Előadása szerint a cikk elvitatja tőle, hogy egy autonóm, önálló gondolkodásra és cselekvésre képes és hajlandó ember lenne, aki a saját belső morális irányítójával összhangban akar és tud cselekedni. Előadása szerint ijesztő volt, hogy a cikk megjelenésekor már nem „csak” a munkahelye, mint szervezet, hanem ő, mint személy is a „Sorossal szembeni” fellépés célja lehet, és nem volt ekkor egyértelmű, hogy ez a fellépés meddig megy el, és hogy vajon akár büntetőeljárást is vonhat-e majd maga után a munkája. A cikk megjelenése így hozzájárult a saját belső meggyőződésével összhangban végzett munkájával kapcsolatos szorongáshoz, és a cikk nyomán megjelenő egyéniesített félelem, az egyéni felelősségre vonás, meghurcolás veszélyének reálissá válása tovább mélyítette benne a szorongást, belső konfliktust. A XII. r. felperes személyes meghallgatása során az írásbeli nyilatkozatát azzal egészítette ki, hogy az, hogy a [REDACTED] jogi főmunkatársaként dolgozik, és menekülteknek, menekülőknak nyújt jogi segítséget, az egy mély, személyes meggyőződésből fakad. A kifejezett célja az volt, hogy az elesetteknek nyújtson segítséget, és a saját személyes meggyőződéséből teszi azt, amit tesz, azért, mert azt gondolja, hogy az ország és a társadalom érdeke, hogy ne elnyomjuk, hanem segítsük azokat, akik az országunk védelmét kérik, bármilyen kisebbséghez is tartoznak. Ez egy ilyen listában való megjelenéséhez vezetett, és őt zsoldosként tüntették fel emiatt. Előadta, hogy Soros Györgyöt személyesen nem ismeri, utasítást neki nem adott, és semmilyen köze hozzá nincsen.

- [32] A XIII. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy közszereplőnek tekinti magát, mivel a [REDACTED] dolgozik 2004. novembere óta, különböző pozícióban, a per szempontjából releváns időszakban ügyvédként, és nincs semmilyen ténybeli alapja annak az állításnak, hogy bármilyen minőségben is Soros-zsoldos lenne. Előadta, hogy Soros Györgyöt nem ismeri, vele soha nem találkozott, és soha senki a szervezetnél, a [REDACTED] utasítás sem Soros György megbízásától, sem attól függetlenül nem adott neki. Semmilyen olyan ügyben soha nem köteles elvállalni jogi képviselést a [REDACTED] kötött megállapodása alapján, amelyekben nem kíván képviselést ellátni, ebből fakadóan utasítani nem tudják. Előadta, hogy a cikk hátrányos következményeihez hozzá van szokva, amikért pedig úgy gondolta, hogy ebben a perben részt vesz az az, hogy ez volt az egyetlen olyan ügy, amikor az anyukája felhívta, és elcsukló hangon, vagy sírva mondta, hogy miért csinálja ezt a XIII. r. felperes, hiszen tudja, hogy ebből baja lesz, tudja, hogy mi történik egy országban, amikor listáznak valakit, és kérte, hogy hagyja abba. Maga a listázás, tehát a listázásnak a módszere olyan hatással volt, ami miatt édesanyját is meg kellett nyugtatnia, és ez volt az, ami külön speciális körülmény volt az összes többi cikkel ellentétben, ami az elmúlt 10-11 évben akár a munkahelyével kapcsolatban, akár személy szerint vele kapcsolatban megjelent.
- [33] A XIV. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy a cikk megjelenésekor, 2018 áprilisában a [REDACTED] rendészeti és igazságszolgáltatási programjának a vezetője volt. Munkakörébe tartozott a pályázati írások egy része, illetve a csoport munkájának a koordinálása, továbbá kutatói tevékenység, és ezeknek a kutatási eredményeknek a nyilvánosságba való kicsatornázása konferenciákon és médiaszerepléseken keresztül, ennek

következtében közszereplőnek tartja magát ebben a vonatkozásban. A munkavégzése során Soros Györgyötől semmilyen utasítást nem kapott, Soros Györggyel személyesen soha nem találkozott. Elmondta, hogy a programoknak a szakmai tartalmát ők alakították ki a szervezeten belül, és tudomása szerint a pályázatok elbírálásában sem vett részt Soros György személyesen soha, semmilyen formában. A XIV. r. felperesnek nem volt ismerete 2018-ban sem, és azóta sem Soros György akaratáról semmilyen formában, és ezért úgy gondolja, hogy ezt megvalósítani sem tudta. Előadása szerint ebben a cikkben, ebben a listában úgy szerepel, mint zsoldos, aki egy olyan katona, aki pénzt kap azért, hogy harcoljon valami ellen, és katonaként parancsot teljesít. Előadta, hogy ilyen parancsot soha nem kapott, és ha kapott volna, és szakmailag nem értett volna vele egyet, akkor ennek ellen is állt volna, de annak a megfogalmazása önmagában, hogy ő egy katona lenne, aki utasítás alapján végzi a munkáját, sérelmes. Azt a feltételezést, hogy a szakmai munkáját nem a saját szakmai, etikai szabályainak, vagy a kutatói integritásának megfelelően végezte volna, azt már önmagában sértőnek gondolja. Előadta, hogy álláspontja szerint a zsoldos pénzt kap valamiért, ő pedig soha személyesen nem kapott pénzt Soros Györgyötől azért, hogy valamilyen tevékenységet végezzen, vagy ne végezzen, vagy hagyjon abba. Előadta, hogy az emberi jogokért és a jogállamiságért dolgozni patrióta megközelítésből és hazaszeretetből az nem valami ellen történik, hanem valamiért történik, és ebből a szempontból is nagyon sérelmesnek tartja a cikkbeli kijelentéseket. A cikk megjelenését követően aggódó megkereséseket kapott barátaitól és a rokonaitól, akik közül több olyan volt, aki konkrét aggodalmat fejezte ki azzal kapcsolatban is, hogy ez vajon mikor fog fizikai bántalmazásba átfordulni. Ez a fajta gyűlöletkeltés, amit a listázás jelent, félelmet keltett benne, stresszt és szorongást, valamint frusztrációt okozott, a cikk pedig azon kívül, hogy félelmet keltő, a szakmai megítélését is hátrányosan befolyásolta, a kutatóként való megítélésében történt egy változás. A cikket követően történt az, hogy korábban felkérték egy konferenciára előadónak, és ezt a meghívást gyakorlatilag visszavonták arra hivatkozva, hogy Soros-ügynök nem szólalhat fel egy állami intézmény, illetve egyetem által szervezett konferencián. A családjában azért is keltett kifejezetten félelmet ez a lista, mert mind a két diktatúra, azaz a holokauszt, illetve a kommunista diktatúra listázásával kapcsolatban vannak személyes sérelmek a családjában, és ez a még élőkben, és így benne is fölkelte azt a félelmet, hogy ez a listázás ez egy sokkal abúzívable kormányzati kampányba torkollhat majd.

- [34] A XV. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2017. novembere és 2021. szeptembere között a [REDACTED] dolgozott, különböző feladatkörökben, így dolgozott közösségfejlesztőként, önkénteskoordinátorként, pszichológusként és gyermek- és családi tanácsadóként. Munkája során a gyerekeknek szervezett közösségi programokat, menekülteket befogadó táborokba járt gyerekfoglalkozásokat tartani, a gyerekeket támogató önkénteseket koordinált, valamint szükség esetén pszichológusként is foglalkozott velük. Nyilvános szereplése és nyilatkozata nem volt a munkája kapcsán, az összes feladatkörét kizárólag EU vagy ENSZ által finanszírozott projektek keretében hajtotta végre. Előadta, hogy a cikk állításával szemben a szervezetnél töltött évek alatt végig tisztában volt azzal, hogy kinek dolgozik, milyen célok elérésének érdekében, milyen tevékenységekben. Előadása szerint, amikor a szervezetnél kezdett dolgozni, az nem pályázott már Open Society Foundation (OSF) forrásra, mert az a Menedék munkáját nem tudta érdemben támogatni, ennél fogva a XV. r. felperes sem dolgozott az OSF és Soros György által támogatott projektben. Előadása szerint a cikk megjelenését követően édesanyja, nagymamája, édesapja és felesége is mind aggódtak és féltették attól, hogy a cikknek milyen következménye lehet rá nézve. Előadása szerint ő maga döbbenetesen olvasta a cikket és látta benne a nevét, hogy ő Soros-zsoldos lenne, miközben EU-s projektben dolgozik, és tudja, hogy kinek, mit és miért csinál, és az tisztán nyomon

követhető. Félt és szorongott attól, mi jöhet még ezután, bizonytalanság, döbbenet és szorongás volt benne abban az időszakban, türelmetlenebb és feszültebb volt, mert egy olyan sérelem érte, ami igazságtalan, és tehetetlennek érezte magát. Előadása szerint a félelemérzet amiatt, hogy listázott, a mai napig felbukkan, mert tudja, hogy kint van a neve, de a következményei még tisztázatlanok. Előadása szerint felháborítónak tartja, hogy következmények nélkül megjelenhetett egy cikk, amely egy zsoldoshadsereg tagjának tünteti fel, olyasvalakinek, aki nincs tisztában a munkájával, annak előzményeivel és következményeivel. A cikk nemcsak az egyesületről, de számos emberről és róla is hamis képet vázol fel.

- [35] A XVI. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2015. szeptemberétől dolgozott a [REDACTED] operatív munkatársként, feladatai közé tartozott a rendezvények szervezése, adatbázisok kezelése, statisztikák készítése, különböző ügyek adminisztratív háttérének megteremtése, a bejövő ügyfélforgalom fogadása és egyéb, az iroda működéséhez tartozó tevékenységek. Előadása szerint a [REDACTED] minden munkatársat érintő közös megbeszélés során döntik el a stratégiai céljaikat, a pályázatokat is ez alapján nyújtják be, a szervezetnél közvetlenül nem dolgozó személy pedig nem szól bele ebbe a folyamatba. Éppen ezért a Figyelő a "A spekuláns emberei" című cikkében valótlan tényt állít akkor, amikor a XVI. r. felperest és kollégáit egy külső személy bábújaként tünteti fel, előadása szerint pedig különösen bántó a zsoldos szó, hiszen ezt a típusú segítő munkát mindenki saját meggyőződésből, szívből csinálja, ami éppen ellenkezője a szó implikálta érdektelen, nem törődő, kizárólag pénzszerzéstől hajtott munkavégzésnek. Előadása szerint, ha az ember munkahelyét támadják általánosságban, annak is ijesztő hatása van a magánéletben, de ott még marad valamilyen kontrollérzet, hiszen van döntési lehetősége abban, hogy mikor kivel osztja meg azt, hogy hol dolgozik és miben hisz. Előadása szerint ezt a maradék jogot vette el a Figyelő a név szerinti listázással, ami a XVI. r. felperes számára különösen súlyos következmény, hiszen a családneve kimondottan ritka Magyarországon, így nagyon könnyen beazonosítható, és ellenséggé váló feltüntetése nemcsak a saját, de több generáció jó hírnevét is veszélyezteti. Előadása szerint, ha bárki egy egyszerű Google böngészéssel rákeres a nevére, a kereső a mai napig a cikket dobja fel, ami azt jelzi, hogy egyesek megszorítások nélkül hazudhatnak nyilvánosan, míg mások tehetetlenül viselik az uszítás összes következményét.

- [36] A XVII. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy cikk megjelenésekor az [REDACTED] igazgatója volt, de születési szabadságon volt 2017. februárjától. A cikk megjelenése bántotta és azt felháborítónak tartotta, főleg azt, hogy már név szerint is említve voltak emberek, nem csak szervezetek voltak listázva, ráadásul olyan emberek is, akik társadalmi munkában látták el egy-egy fontos szervezet tisztségét, és amely "ártatlan" emberekkel szemben ez végképp csak a stigmatizálást szolgálta. Előadása szerint a cikk gyakorlatilag azt mondta meg, név szerint kiket kell utálni, kik a „hazaárulók.” Előadása szerint a lista igénytelenül volt összerakva, random, mert nem lehetett érteni, mi alapján van rajta valaki, és mi alapján nincs. Előadása szerint az, hogy nevesítik is azokat az embereket, akik a fontos célokért küzdenek (ha már az adott kormány nem teszi meg), súlyos mértékben aláássa Magyarország emberi jogi berendezkedését, alapjaiban rengeti meg azt a világot, amiért nemcsak a jogvédők küzdenek, hanem ami az emberi jogokat tiszteletben tartó világban mindenki érdeke lenne, hisz mindenki biztonságát szolgálná. A XVII. r. felperes előadta, hogy a CEU teljes ösztöndíjas tanulója volt, ezért ismerte Soros Györgyöt, és neki köszönhetően egy elképesztően színvonalas oktatást kapott. A CEU-n minden szolgáltatásból, tevékenységből csak egy dolog áradt: mégpedig az, hogy minél többet tanulhassanak, tapasztalhassanak, és hogy a szakmájuk minél jobb szakemberei legyenek, de nem volt semmilyen propaganda, nem mondták meg mit kell a világról gondolniuk, hanem

pont az ellenkezőjét, a kritikus gondolkodást tanították. Előadása szerint a cikk megjelenése óta hivatalosan is „Soros bérenc” lett, aminek volt olyan hatása, hogy amikor jelentkezett egy gyerekjogi szervezethez, gyerekjogi vezető pozícióra, az igazgató elmondta, hogy sajnos túl nagy politikai kockázat, és nem tehet egy “soros-bérencet” a szervezet gyerekjogi arcává. Emellett későbbi állaskereséseinél ez mindig szempont volt, hogy elbírja-e a pozíció a háttérét, és a mostani állása interjúztatása során is komolyan mérlegelniük kellett, hogy szabad-e őt felvenniük, noha a képességei alapján ez nem volt kérdés. Előadása szerint családi körben rengeteg kárt tett ez az irány, a szülei és közte sokkal mélyebb lett a szakadék.

- [37] A XX. r. felperes a személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy kétségtelen, hogy korábban közszereplő volt, miután 1970-ben csatlakozott a később demokratikus ellenzéknek nevezett társasághoz, és azóta vesz részt valamilyen módon a politikában. 1981-től részt vett a Beszélő című, hivatalosan nem engedélyezett újságnak a szerkesztésében, és 1989 és 1998 között országgyűlési képviselő volt, utána pedig a Magyar Helsinki Bizottság vezetője volt egészen 2007-ig, amikor nyugdíjba ment. Előadása szerint a cikk rosszul érintette, de nem azért, mert valami személyes megbántottságot érzett benne, hiszen az összes cikkbeli állítás annyira hazug és ostoba volt, hogy nem érzett különösebb sérelmet emiatt – hanem azért, mert azt gondolta, hogy ennek az alapjában véve zsidózásnak, ami a cikknek a tartalma volt, annak vége lett a demokratikus körülmények megjelenésével. Álláspontja szerint a jelen per arra szolgál, hogy megmutassa a közvéleménynek, hogy ennek tényleg vége van, hogy ezt Magyarországon nem lehet csinálni. Úgy nyilatkozott, hogy a cikk miatt megvetést és undort érzett. Előadta, hogy Soros Györggyel volt kapcsolata, de nem volt nagyon gyakori, és semmiképpen nem olyan, hogy bármiféle utasítást adhatott volna a XX. r. felperesnek. Előadta, hogy családiról is nagyon erősen érintette a listázás, mivel édesapját 1942-ben behívták munkaszolgálatra az orosz frontra, onnan nem is jött vissza, ott halt meg, másrészt az anyai nagyapja sokkal inkább listázva volt, mert meggyőződéses szociáldemokrata volt, úgyhogy őt a német bevonuláskor, 1944. március 19-e után egy-két nappal letartóztatták és internálták, majd az internálótáborból deportálták, az egyik utolsó szerelvénnyel szállították Auschwitz-ba, és onnan nem jött vissza.
- [38] A XXI. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2017. novembere és 2019. októbere között a projektvezetőként olyan adminisztratív feladatokat látott el, mint pályázatok és projekt beszámolók írása, szerződések előkészítése, ezen kívül kollégák, projekt partnerek és alvállalkozók munkáját menedzselte, részt vett a feladatok megtervezésében és leosztásában. Kutatóként a migrációhoz kapcsolódó szakmai tartalmak előállításában is részt vett, a munkája minden részét projektek keretében hajtotta végre, amelyeknek beszámolója megtalálható az egyesület közhasznúsági jelentésében, a finanszírozó szervezettel együtt. Előadása szerint a cikk állításával ellentétben bizonyosan meg lehet mondani, hogy tudatában volt, kinek dolgozik. Előadása szerint a sajtó felé való kommunikációja abban merült ki, hogy a pályázati kötelezettségeik részeként időként sajtóközleményt küldött ki a projektek haladásáról, de nem volt nyilvános szereplése vagy nyilatkozata sem a munkája kapcsán, sem attól függetlenül. Előadása szerint nem csak hogy nem próbálta az egyesületet befolyásolni az OSF, de ha próbálta volna is, akkor sem változtatott volna a tevékenységén külső hatásra. A XXI. r. felperes az előadása szerint megalázonak érzi, hogy úgy állítják be, mint egy tudatlan bábót, aki nem látja, ki rángatja a madzagjait, holott pontosan tudatában volt a munkája céljának és hatásának, ráadásul erről teljesen transzparensten kommunikál is a szervezet. Előadása szerint az átlagember is ellenségként tekint rájuk, miközben ők minden reggel azért keltek fel, hogy ebben a társadalomban valami jót tegyenek. A cikket követően, azzal összefüggésben egy családi konfliktusa is volt, amivel kapcsolatban visszatérő rossz emléke van. Előadta, hogy dühös és

csalódott, amikor arra gondol, hogy az állami propaganda ellenük, és különösen ez a cikk, hogyan lehet annyira erős, hogy felülírja az ismeretséget, a családi kötelet, és olyan gondolatokat vált ki valakiből, ami nem lehet összefüggésben azzal, ahogy őt ismeri a családtagja. Elválk egymástól a személyes viszony és az az absztrakt ellenség, aminek ő is a része, úgy, ahogy zsidó barátokkal is lehetett antiszemitának lenni, amikor ellenük uszított a propaganda. Előadása szerint amint megjelent a cikk, több családtagjában felmerültek a múlt traumái: listázás mert zsidók vagyunk, listázás mert kulákok vagyunk, most pedig listázás a munkahelye miatt. Álláspontja szerint a lista nem véletlen, és nem véletlenül emlékeztet korábbi listázásokra: a szerző tudja, hogy emiatt a múlt miatt ez a lista még fenyegetőbb, mintha csak egy lista lenne, ez egy rezsím üzenete az emberek felé, hogy most ők következnek, ők a közellenség, őket kell kiközösíteni, megbélyegezni, megalázni. Álláspontja szerint a cikk és a kormány kommunikációja önmagában nem riasztotta volna el, ami az igazán riasztó, az az, hogy a cikket emberek elolvassák, elhiszik, és ellenséggként néznek rá, rájuk.

- [39] A XXII. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy végzettségét tekintve szociálpedagógus, romológus, óvodapedagógus, az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] elnöki és igazgatói pozíciót töltött be körülbelül 12 éven keresztül. Előadta, hogy neki szinte az egész életét végigkísérte a Soros Alapítvány, mert végig olyan szervezeteknél dolgozott, amelyek többnyire Soros-támogatásból működtek. 17 éves kora óta, 1991-től 2017-ig a perifériára szorult emberekért, az esélyegyenlőségért, a diszkriminált családok, gyerekek jobb sorsáért dolgozott különböző civil szervezetekben, főként állami hatáskörbe eső feladatokat ellátva. Elmondta, hogy az ország legelső tanodájában, a [REDACTED] tanított matematikát és magyar nyelvtant hátrányos helyzetű, főként roma gyerekeknek azért, hogy a támogató családi háttérrel pótolhassák, hogy integrált oktatásban vehessenek részt. Előadása szerint olyan feladatot végeztek, ami az állam számára hasznos volt, és aztán később az állam is támogatásra érdemesnek tartotta. A karrierje fontos sarokpontja volt a [REDACTED] ami az ország roma közösségi házainak kialakításával a számítógépes ismeretek, az internet oktatásban vállalt kiemelkedő szerepet, aminek a 70%-át a Soros Alapítvány finanszírozta. Előadása szerint valótlan állítás, hogy Soros György akaratát hajtották volna végre. Soros Györgynek a szervezeten belüli döntéshozatalba közvetlen befolyása soha nem volt, csak az általa nyújtott támogatás volt az, ami tőle érkezett. A [REDACTED] a 2002 és 2010 közötti kormányzat által megalkotott oktatási integrációs program és jogszabályi rendelkezések végrehajtására jött létre, a cél pedig az volt, hogy a roma gyerekek iskolai integrációját a jogérvényesítés, a közösségszervezés eszközével elősegítsék, és ha szükséges, akkor közérdekű perek indításával szüntessék meg az iskolai szegregációt. Első támogatóik között az Oktatási Minisztérium szerepelt 2005-ben, később az Open Society Institute, az OSI is támogatójukká vált. A [REDACTED] alapítvány működésének, a jogvédő munkatársak professzionális és áldozatos munkájának köszönhetően több ezer elkülönítve oktatott roma gyerek sorsát sikerült jobbra fordítani, a cigány iskolákból integrált közegbe segíteni őket. Előadása szerint cikk csak egy, de fontos állomása annak a kampánynak, amely a Soros György által támogatott szervezetek munkatársait, ösztöndíjasait, személy szerint őt is megbélyegzi, holott amit tett, azzal az állam válláról vette le a feladatokat. Előadta, hogy a megbélyegzés és a listázás az önbecsülését is aláássa, mélyen érintette és sokáig bántotta, hogy elismerés helyett szégyenlistára került, hiszen mindig is éppen a megbélyegzés és az igazságtalan bünbakképzés ellen küzdött. A beleegyezés nélküli névvel, szervezettel beazonosíthatóan történő listázás, a nép ellenségeként beállított Soros György zsoldosaként megbélyegezve, hamis színben, a közérdekkel ellentétesnek tünteti fel a munkáját, és az elesett emberek, magyar állampolgárok megsegítésébe vetett hitét, meggyőződését ássa alá. Azt sugallja a cikk,

mintha nem lenne saját akarata, és nem saját belátásából, hittel és meggyőződéssel dolgozott volna. Előadása szerint a cikkbeli listázás nemcsak lejáratás, jó hírnevének bemocskolása, méltóságában való megsértés, de a megfélemlítés eszköze is.

[40] A XXIII. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2003. és 2015. között dolgozott a [REDACTED] az éppen aktuális projekt keretében, majd 2015. és 2018. között a „Támogató szolgáltatások idegenrendészeti eljárás alatt állóknak” elnevezésű projekt keretében végezte a munkáját az idegenrendészeti őrzött szállásokon. Munkaköri feladata volt az idegenrendészeti őrzött szállásokon a szakmai alapelvek folyamatos képviselője a segítő szakemberek felé, a szakmai alapelvek gyakorlatba való beültetésének facilitálása, esetmegbeszélések kezdeményezése és vezetése, illetve segítségnyújtás a szociális munkásoknak a projekt adminisztratív követelményeinek teljesítésében, valamint részvétel a nagyobb közösségi programok szervezésében, megvalósításában. Előadása szerint azt, hogy miről szól a tevékenysége, maga a kiírt pályázat határozza meg, a munkája során az egyesületnél pedig mindig pályázatban dolgozott. A XXIII. r. felperes az előadása szerint nem szokott nyilvánosan szerepelni. Előadása szerint sértő azt állítani valakiről, hogy bárkinek is a zsoldosa, úgy írni róla, hogy aki olvassa, azt gondolhatja, hogy az egész eddigi munkájával csak ártott, miközben évek óta nagyon sok energiát fektettek abba, hogy szakmailag magas színvonalú munkát végezzenek. A XXIII. r. felperest az előadása szerint a cikk megjelenése nagyon megrázta, félelemmel töltött el. A családja aggódott érte és féltette, nem tudták elgondolni, mi fog vele ezután történni. Amikor a projekt lezárult és munkát kellett keresnie, nagyon sok helyre elküldte a jelentkezését, de az első interjúján nem jutott túl, és voltak olyan helyek, ahol azt mondták, hogy „csak úgy jegyzőkönyvön kívül, elmondom, hogy nálunk és más állami cégnél nincs esélye.” Úgy nyilatkozott, hogy a legrosszabb volt az egészben a félelemérzet, a bizonytalanság érzése, hogy mi fog ezután történni, akik ismerik mit fognak ezután gondolni róla és a családjáról. Később dühöt érzett, felháborodást, hogy mi joga bélyegeznek meg embereket, mi joga keltenek félelmet, és nagyon nehéz azt elfogadni, hogy ezeket a dolgokat minden következmény nélkül megteheti, megteszi valaki, anélkül, hogy végiggondolná az egész történet igazságtartalmát.

[41] A XXIV. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy 1994 óta a [REDACTED] oktatója, a szakmai tevékenységét a korai és keleti kereszténység tanulmányozásának szentelte, egy ortodox könyvkiadónál maga is fordított egyházatyákat és bizánci misztikusokat, Indiában pedig több ezer szír és malajálami nyelvű szír keresztény kéziratot digitalizáltak, ebből közel 1100 már online hozzáférhető. 10 éven keresztül tanított klasszikus szír nyelvet a [REDACTED]. A [REDACTED] magyarországi képviselője, tagja a [REDACTED] a legrangosabb angol nyelvű ortodox keresztény teológiai folyóirat tudományos felügyelő bizottságának, valamint a [REDACTED] a szír nyelvet és teológiát kutató és tanító egyetemen indiai intézmény tudományos tanácsadó testületének. Minderre nem Soros György utasította. Patrisztikát oktat ma is a [REDACTED] középkori tanszékén, nem Soros György utasítására, a cikkben pedig minden alapot nélkülözve kiállították ki ellenséges ügynököknek. Előadása szerint a cikk egy rendkívül ostoba rágalmozó cikk volt, mert nem azt mondta – egyébként tévesen – a cikk, hogy a cikkben szereplők Soros György akaratát hajtják végre, hanem azt, hogy egy titkosügynök-hálózatnak a részei, mivel azt állították, hogy felderítették ezt a titkosügynök-hálózatot. Ennek a titkosügynök-hálózatnak a részeként került fel a XXIV. r. felperes, mint a [REDACTED] oktatója, professzora a listára. Előadta, hogy a listát, ami a [REDACTED]-t illeti, a Wikipédiáról plagizálták, és mivel a Wikipédián a [REDACTED] listája egy csomó tévedést tartalmazott, ezért az összes tévedés megjelent a cikkben. Így a listára a [REDACTED] tekintetében felkerült négy, régóta halott ember, ami

hullagyalázás lett volna, hogyha nem merő ostobaságból rakta volna fel az álnéven író újságíró, amivel bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy a leleplező cikke egy merő, légből kapott hazugság. Előadása szerint a cikk egy lejárató kampány része volt, amelynek a következménye lett a ■■■ elüldözése, ezért a XXIV. r. felperes nagyon súlyos személyes károkat szenvedett amiatt, mert az egész életét annak szentelte, hogy idehozza Magyarországra a dolgokat, ezt a hazát akarta szolgálni, és ez az, amit nem engedtek. Mindent azért csinált, hogy részben fejlessze, részben pedig bevezesse a keleti kereszténység, ezen belül a bizánci, a szír és az indiai Szent Tamás kereszténység tanulmányozását Magyarországon, és hogy szélesebb körben is megismertesse itt az ortodox bizánci spiritualitást és misztikát, és mindent, amit Magyarországra hozott, át kellett helyezni Ausztriába. Említette azt is, hogy amikor egyetemista fia a buszon utazott, és hangosan beszélt arról, hogy az apja a ■■■ oktat, akkor a mellette ülő hölgy felállt és odébbment, nehogy beszennyeződjön. A cikk miatt félelmet, szorongást egyetlen pillanatig sem érzett, a felháborodáson, megvetésen és sajnálaton kívül, de nem minden kollégája állt így hozzá, és iszonyatos félelem és gyötrelme volt bennük, ami az egyik oka annak, hogy a ■■■ el kellett mennie. Előadta, hogy számára, aki mindig is ide akarta hozni a dolgokat, és ezért az országért akart élni, a ■■■ elköltözése egy nagyon komoly személyes katasztrófa. Előadta, hogy Soros Györgyöt többször látta, egyszer személyesen is találkozott vele, amikor beszélgetést követően Soros György olyat mondott, ami azzal függött össze, hogy a XXIV. r. felperes akár el is mehet a ■■■.

- [42] A XXVI. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2016. szeptemberétől 2018. júniusáig dolgozott a ■■■ ahol 2016. szeptembere és 2017. decembere között futott egy projekt, amelyet az OSIFE szponzorált. Amikor ez a projekt indult, őt akkor vették fel szociális munkás pozícióra. Munkaköre volt a „társadalmi bázis és adományszervezési stratégiájának” megalkotása, a stratégiában foglalt célok és irányok előmozdítása és megvalósítása, adománygyűjtő és társadalmi bázisépítő események, rendezvények szervezése, valamint potenciális mikro és makro donorok, támogatók felkeresése. Ezen felül szociális munkásként a kísérő nélküli kiskorú menekült gyerekek iskolai integrációját elősegítő programban tevékenykedett foglalkozásvezetőként. Előadása szerint a Soros Alapítvány által támogatott szervezetek és civil szerveződések nem Soros György akaratának végrehajtásán dolgoznak, hanem sérülékeny, sok esetben stigmatizált társadalmi csoportok, kisebbségek integrációját segítik elő. Ezen programok nem Soros György akaratán és elképzelésén alapszanak, hanem társadalomtudományos kutatásokon, szociológiai tényeken és szociálpolitikai iránymutatásokon. A XXVI. r. felperes előadta, hogy a cikkben foglalt állításokat sértőnek tartja, mert megbélyegző és úgy érzi magát tőle, mint aki bilogot kapott, és kitétek a szégyen falra. Ő szociológusként, segítő szakemberként elköteleződött egy emberi jogi kérdés mellé, nem pedig Soros György mellé. Előadása szerint a cikkbeli lista nagyban hozzájárult a felmondásához. A cikk megjelenése után tette fel a kérdést magának, hogy megéri-e, mivel nagyon erős társadalmi küldetésstudat van benne, de a cikk átbillentette egy olyan határon, aminek köszönhetően azt érezte, hogy el kell kezdenie magát és a saját lelki egészségét védeni, és valami mást csinálni.

- [43] A XXVII. r. felperes írásbeli nyilatkozata szerint az első pillanatban nagyon meglepte a lista megjelenése, mert számos neves tudóst és szakembert is felismert rajta, és nem értette, hogy ő hogyan került rá. Előadása szerint furcsa volt magára, éppen születési szabadságon lévő kisgyermekét nevelő anyára, mint bárkinek a „zsoldosára” gondolni. Ezt követően egy facebook ismerőse elkezdte üzenetekkel bombázni, hogy tényleg Soros embere-e, majd egyre durvább, az alperes lapjából jól ismert és nevetséges vádakot vágott hozzá, egyáltalán nem vicces, hanem sokkal inkább fenyegető módon. Előadása szerint volt olyan ismerőse, aki

facebookon szintén elég agresszív stílusban kezdett kommentelni egy posztja alatt, nem hagyva kétséget a felől, hogy a durva hangnemet szerinte azért érdemli meg, mert „zsoldos.” A XXVII. r. felperes előadása szerint ez nagyon rosszul esett, és az illetőt letiltotta, de az még ezután is megpróbált vele kapcsolatba lépni, hogy a finoman szólva is lesújtó véleményét közölje vele. Előadása szerint az életétől annyira távol állt, hogy hirtelen egyes emberek szemében „zsoldossá” vált, hogy egyáltalán nem tudta, mit kell ilyenkor tenni, hogyan kell reagálni. Egy olyan listán rajta lenni, aminek a megszügyenyítés és megbélyegzés a célja, akkor is rémisztó, ha egyébként sosem szégyellte, sőt büszke volt rá, hogy a [REDACTED] dolgozik.

[44] A XXVIII. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy tíz éven keresztül, 2019-ig dolgozott a [REDACTED] önkéntesként kezdett, utána lett irodavezető. Az oktatási programokban vett részt, eredetileg angoltanár végzettséggel rendelkezik. Elmondta, hogy két ügyre kifejezetten nagyon büszke, az egyik az egy négy éven keresztül tartó nemzetközi, EU által támogatott program volt, ahol középiskolásoknak készítettek tanyagot alapjogokkal, választási rendszerrel, antikorrupcióval kapcsolatban, a másik egy oknyomozó újságírói mentorprogram volt, ami leginkább nagykövetségek támogatásával valósult meg, és amiben 30 év alatti fiataloknak biztosítottak lehetőséget arra, hogy tapasztalt újságírók mellett tárhassanak fel hazai korrupciós ügyeket. Soros Györgynek egyik programra se volt semmilyen befolyása. Előadta, hogy amikor megjelent a cikkbeli lista, akkor édesapja két héten keresztül őrjöngött, hogy mi lesz itt, rettegett és félt, a XXVIII. r. felperes pedig őt féltette az egészsége miatt is. A barátai közül volt, aki felajánlotta, hogy ha szükséges, akkor elbújtatja és megvédi, viszont volt olyan nyugdíjas, aki felment hozzájuk az irodába, és a XXVIII. r. felperes arcába kiabálta, hogy hazaáruló banda, és takarodjanak az országból. Volt olyan nyugdíjas, aki felment hozzájuk, és elkérte a XXVIII. r. felperestől Soros György telefonszámát, mert ő fel akarja hívni, és meg akarja tőle kérdezni, hogy mit művelt ezzel az országgal, azután teljesen megdöbben és nem hitte el, amikor a XXVIII. r. felperes mondta, hogy neki nincs meg se Soros Györgynek a telefonszáma, se pedig az e-mail címe, nem tudja azt átadni neki. A XXVIII. r. felperesben mindez félelmet és megrökönyödést keltett. 2019-ben felmondott a [REDACTED] mert méltatlan, megalázó helyzetnek találta azt, hogy magyarázkodnia kell amiatt, hogy ott dolgozik. Előadta, hogy lényegében úgy érezte, hogy elfogyott körülötte a levegő, és civilként a perifériára került.

[45] A XXIX. r. felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy a [REDACTED] dolgozott nagyjából 4 éven keresztül. Szociológus végzettsége van, és alapvetően jogszabályokra és jogalkalmazásra irányuló nemzetközi kutatásokban dolgozott, amikben büntetőeljárást és a büntetésvégrehajtást vizsgálták emberi jogi szempontból, hogy azok mennyiben felelnek meg a jogszabályoknak és az Európai Unió irányelveknek. Alapvetően a feladata a koordináció volt ezekben a projekteknél, illetve kutatóként is közreműködött. A kutatások nagyrészt, 80-90%-ban Európai Unió nemzetközi pályázati forrásokból valósultak meg. Bár közszereplőnek minősül, amíg a [REDACTED] munkatársa volt, kevesebb mint tíz alkalommal szólalt meg nyilvánosan, a kutatások eredményeit összegző, és a témáját tárgyaló kérdésekben. Úgy nyilatkozott, hogy ő nem tudja, hogy mi Soros György akarata és terve, tehát emiatt nem tud végrehajtani egy ilyen tervet. Előadta, hogy Soros Györgyöt nem ismeri, tőle soha, semmilyen utasítást nem kapott. Azok a projektek, amikkel foglalkozott, azok pályázatok útján valósultak meg, A feladatait szigorúan a munkáltatóval történt egyeztetésnek és a szerződésben rögzített munkaköri leírásban foglaltaknak megfelelően végezte. Előadta, hogy azért tartja sértőnek a cikkben közöltek, mert társadalmilag nagyon hasznos, sőt elengedhetetlen feladatnak tartja azt, amit

végeztek, ami hozzájárul a büntetésvégrehajtásnak a hatékony, és az emberi jogi szempontokból kielégítő működéséhez. A családja kifejezetten nagyon megijedt a listázásnak a hatására. Egy közeli hozzátartozója felszólította a cikk után, hogy ne beszéljen a munkatársai előtt és tágabb közösségében arról, hogy hol dolgozik, merthogy attól tartott, hogy ez a „Soros-bérenc” címke rá is vetülhet, és veszélyeztetheti a szakmai megítélését és az elismertségét. A XXIX. r. felperes úgy nyilatkozott, hogy ez személyesen őt nagyon megérintette, és nagyon megrázó volt a számára ez a kérés, mert ez a félelem igazából kapcsolódik a családjuk múltjához, amiben először összeírták a rokonságot, majd összegyűjtötték, végül deportálták vagy kényszermunkára vitték őket. A saját jelenkori történetünkben azt jelenti, hogy ez a félelemből adott, szélsőséges reakció azt igazolja, hogy ez a listázás azt váltja ki az emberek fejében, ami az egyes embercsoportokat kirekesztő diktatúrák emléke.

[46] A XXX. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2012. februárja és 2022. májusa között országgyűlési képviselő volt, közszereplőként rendszeresen szokott nyilvánosan szerepelni. Előadta, hogy valótlannak tartja a cikkbeli állításokat, mert ugyan 16 évesen nyert egy középiskolai Soros-ösztöndíjat (pl. a miniszterelnökhöz hasonlóan), de ennél formálisabb, azaz semmilyen kapcsolódása nem volt Soros Györgyhez, soha nem is találkozott vele. Előadása szerint a „sorosozás,” mint a kormányzati propaganda terméke, egy alternatív valóságot kialakítva komoly politikai károkat okoz(ott) a céltáblájába került személyeknek és szervezeteknek, azt a hamis látszatot keltve, hogy az érintettek a magyar állampolgárokkal szemben, sőt a rovásukra valamiféle nemzetközi összeesküvés részeként, a nemzet ellenében, ad absurdum törvénytelenül tevékenykednek. Előadása szerint a választópolgárok jelentős részének szemében a propaganda által sulykolt torz kép a kiindulópont a személyét illetően, ami számottevő nehézséget jelent(ett) a (szak)politikai tevékenységében, komoly politikai hátrányokat okoz(ott), illetve komoly többleterőfeszítést igényel(t), hogy a valódi közügyekről, illetve érdemi kérdésekről egyáltalán szó eshessen, és ne a „Soros-ügynökséget” és a fenti sértő sugalmazást kelljen cáfolnia pl. a választópolgárokkal való közvetlen kommunikáció során.

[47] A XXXI. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy munkahelye a cikk megjelenésekor az [REDACTED] volt, ahol ideiglenesen irodavezető munkakörben dolgozott adminisztrációs, pénzügyi, munkaügyi és kommunikációs tevékenységeivel kapcsolatos feladatok ellátásán. Emellett a szervezet adománygyűjtő munkatársával szorosán együtt dolgozott adománygyűjtő kampányok kivitelezésében, adományszervezési feladatokat látott el, nagyrészt adminisztratív tevékenységről volt szó. Előadása szerint semmilyen Soros Györgyhez kapcsolódó pályázat vagy pénzügyi forrás elszámolása nem volt a munkaköre része, a szervezet tagjai között nem szerepelt sosem Soros György nevű ember, így Soros Györgynek semmilyen ráhatása nem volt az ő munkakörére. Nyilvánosan nem szólalt meg a szakmai tevékenységével kapcsolatban, és nyilvánosan azon túlmenő kérdésekben sem szólalt meg a cikk megjelenéséig. Előadta, hogy valótlán ténynek tartja a cikkben foglaltakat, hiszen sem ő, sem a munkáltatója nem állt ideiglenes irodavezetői munkaköre időszakában Soros Györggyel kapcsolatban, utasításokat tőle nem kapott, ahogy senki más magánszemélytől vagy intézménytől sem, és olyan pénzügyi forrást és adományt nem fogadtak el sosem, ami befolyásolhatná a szervezet függetlenségét. Előadása szerint a zsoldos szó kifejezetten káros és sértő, mert a zsoldos szó militarista kontextusban fizetésért dolgozó, parancsot teljesítő személyt jelent, emellett erőszakos szervezet fizetett tagjaira vonatkozik ez a kifejezés, ami rá, mint civil szervezeti munkatársra nem igaz. A cikk megjelenését követően a családban, elsősorban a nagyszüleiben nagyon erősen megjelent a féltés, ez egyértelműen a cikknek volt köszönhető. Egyik nagyszülője attól félt,

hogy egyfajta állam ellensége vált belőle, amiért akár majd el is vihetik a rendőrök, hiszen ő élete során Magyarországon sok hasonló esetet látott már, illetve attól is félt, hogy elvehetik a tulajdonát a hatóság emberei, ahogyan anno tették ezt megbélyegzett kisebbségi csoportokkal, pl. zsidó kisebbségekkel Magyarországon, vagy ahogyan tették kulákokkal. Előadása szerint ez odáig fokozódott, hogy nagyszülei végrendeletének módosítása, és az ő kitagadása is többször szóba került. Előadása szerint volt olyan barátja, aki megkérdezte, hogy fél-e, hiszen benne félelmet keltett ez a cikk és a rá épülő kommunikáció, szűk családi köre pedig aggodalmát fejezte ki. Előadása szerint számára azért is hátrányos a cikkbeli listán való szereplés, mert ha valaki egy Google keresést végez a nevére, és látja a listán való szereplését, és nem tájékozott a valóságról, akkor hátrányosan ítélné meg, ez a stigma pedig hátrányosan érintheti további munkavállalásait és karrierépítését.

- [48] A XXXII. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2017. októbere óta dolgozik a [REDACTED] a cikk megjelenésekor operatív projektkoordinátorként dolgozott a rendészet és jogállam programban. Feladatai közé tartozott a projektek pénzügyi és operatív felügyelete, a partnerekkel való kapcsolattartás, valamint konferenciák, kerekasztalbeszélgetések és egyéb rendezvények szervezésében való részvétel. Munkája nagy része támogató jellegű háttértevékenység, soha nem szokott nyilvánosan szerepelni. Konkrét feladatait csoportos megbeszélés eredményeként önként vállalta, vagy a közvetlen főnökeitől kapta, és mindig közös döntésen alapul az, hogy milyen pályázatot nyújtanak be, milyen partnerekkel dolgoznak együtt, amely döntés mindig szakmai alapú, a szervezet hosszútávú stratégiájába illeszkedő, külső befolyástól teljesen független. Előadta, hogy a cikk megjelenésekor még csak néhány hónapja dolgozott a [REDACTED] amiről csak a szűk családja és legközelebbi barátai tudtak, tágabb családja és ismerősi köre az előzetes beleegyezése nélkül az újságból tudhatta meg, hogy újra Magyarországon van, és hogy hol dolgozik, mindezt ráadásul egy erősen torzított, ellenséges kontextusban prezentálva. A XXXII. r. alperes valótlannak nevezte azt, hogy a cikkbeli listán szereplők Soros György akaratának végrehajtásán dolgoznának, hogy Soros György zsoldosai lennének. A [REDACTED] tekintetében előadta, hogy a szervezet finanszírozása a mindenkori politikai hatalomtól és az aktuális adományozó szervezetektől teljes mértékben független, a szervezet közhasznúsági jelentése nyilvános, évről évre bárki számára hozzáférhető az adományozók összetétele. Előadta, hogy a cikkbeli állítást amellel, hogy hazugság, kifejezetten sértőnek is tartja, hiszen a [REDACTED] minden magyar állampolgár emberi jogait védi, ha kell a mindenkori hatalommal szemben, a cikk megjelenésekor pedig már személyes tapasztalata is volt arról, hogy a kollégái milyen eltökélten és odaadóan igyekeznek embertársaikon segíteni anélkül, hogy bárki utasítaná erre őket. Az a kijelentés, hogy valakinek az akaratát hajtják végre, számára degradáló, megkérdőjelezi az önálló gondolkodásra és véleményformálásra való képességét. Előadása szerint érzelmileg megterhelő volt számára a cikk megjelenése utáni időszak, mivel a szülei és más közeli rokonok félelemmel reagáltak arra, hogy a nevét nyilvánosan listázták, más távoli rokonok pedig elképzelhető, hogy negatív véleményt alakítottak ki róla a cikknek köszönhetően, anélkül, hogy bármit tudtak volna a munkájáról vagy a [REDACTED] valódi tevékenységéről és hivatásáról. Mivel a cikk azóta is megtalálható az interneten, közeli környezete aggodalma nem csökkent.
- [49] A XXXIV. r. felperes írásbeli nyilatkozatában előadta, hogy 2016 nyarán kezdett el dolgozni a [REDACTED] kezdetekben szociális munkás munkakörben, majd szakmai vezetőként. A legfőbb tevékenysége az egyéni esetkezelés volt, tehát személyre szóló szakmai segítségnyújtás olyan személyek részére, akik menekült, oltalmazott vagy más státusszal, tartózkodási engedéllyel voltak Magyarországon. Az egyéni esetkezelés mellett

csoporthoz foglalkozásokat is tartott, állásbörzét, vagy ifjúsági szabadidős programokat, szakmai vezetőként pedig egy általános szociális munkát biztosító projekt tartozott hozzá, ennek felügyelte a szakmai megvalósulását. Előadása szerint Soros György alapítványaitól származó pénzforgás nem állt rendelkezésükre ezekben a tevékenységekben, az ő munkakörét MMIA pályázatok és ENSZ pályázatok fedezték. Arra mindig büszke volt, hogy mit dolgozik, így közösségi médiában meg volt jelölve a munkahelye, és sokszor osztott meg olyan tartalmakat, amik kapcsolódtak a munkájához. Amikor megjelent a cikk és a lista a nevével, megijedt, nem értette, hogy miért rossz, amit csinál, miért kell listázni a nevét és úgy említeni, mintha egy olyan embernek dolgozna, aki a kormány kommunikációja szerint ártani akar Magyarországnak. Az, hogy zsoldosnak nevezték, azt feltételezi, hogy megvehető és utasítható, ami nagyon sértő kijelentés. Dühöt érzett és szorongást. A nagymamájának hetekig nem mert elmesélni, mert ő tudja, milyen volt az a Magyarország, ahol embereket listáztak egy olyan rendszerben, ahol valakit kikiáltottak valamilyennek és azt tettek vele, amit csak akartak. Úgy érezte, hogy egy célkeresztet visel és félt, mert már a menekültválság idején is számos fenyegető telefont és levelet kaptak az irodában olyanoktól, akik szerint hazaárulás a menekültek bármiféle támogatása, de míg korábban a hívások és levelek a célozták, a cikk nem, hanem a cikk név szerint említi mindenkit, akik szerintük ellenségek, Soros zsoldosai. Előadása szerint sértő, bántó és félelmetes számára a lista, amit követően több barátja figyelmeztette, hogy törölje a közösségi médiában azokat a posztjait, amik arra utalhatnak, hol található meg, hova jár kávézni például. Az édesanyja aggódott érte a legjobban, az ő generációjának még közelebb van a második világháború, és az azt követő időszak, és hallotta, milyen volt, amikor listázták emberek neveit. A cikk megtörte a büszkeségét, a lista elvette a motivációját, elvett belőle egy darabot. Előfordult olyan a későbbi munkahelyén, hogy a közvetlen főnöke az első napján megkérdezte, amikor szoba került, hogy hol dolgozott, hogy rajta van-e a listán, ekkor pedig ő teljesen lebénult, nem tudta, hogy mit feleljen, és sokkolta a kérdés. A lista máig meghatározó pont az életében, és hagyott maradandó sebeket is benne.

- [50] A per során a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (4) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket, hogy köztudomású, és így hivatalból figyelembe veendő ténynek tekinti azt a bíróság, hogy a perben sérelmezett cikk közzététele egy olyan országos, valamennyi médiafelületre kiterjedő, huzamos ideig tartó, illetve visszatérően ismétlődő kampány része, melyben Soros György a közvélemény előtt úgy került bemutatásra, mint a magyar nép, illetve nemzet ellensége, a hozzá köthető, illetve általa támogatott szervezetek pedig úgy, mint amely az ő magyar nép, illetve nemzet érdekeivel ellentétes akaratát kívánják érvényre juttatni. A bíróság tájékoztatta a feleket, hogy a Pp. 266. § (4) bekezdése alapján a bíróság által köztudomásúnak tekintett tényekkel szemben ellenbizonyításnak van helye.
- [51] A kereset túlnyomórészt alapos.
- [52] Az Alaptörvény II. cikke alapján az emberi méltóság sérthetetlen, míg a VI. cikk (1) bekezdés értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jó hírnevét tiszteletben tartsák.
- [53] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy a törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse és abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, a személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

- [54] A Ptk. 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése.
- [55] A Ptk. 2:44. §-a értelmében a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja, azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.
- [56] A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése értelmében a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.
- [57] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdése értelmében, akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását; a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől; azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot; továbbá a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását.
- [58] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra kötele személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.
- [59] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (1) bekezdése értelmében a bíróság az ellenérdekű fél által beismert, a felek által egyezően előadott, az ellenfél által bírói felhívás ellenére nem vitatott vagy e törvény értelmében nem vitatottnak tekintendő tényállítást valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel.
- [60] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (2) bekezdés alapján a sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. A (3) bekezdés értelmében a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § értelmében mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről.

- [61] A bíróság elsőként az ügyben alkalmazandó jogszabályok és a cikkben megjelenített közlés alkotmányossági szempontból történt vizsgálatát végezte el, az alábbiak szerint.
- [62] Az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II.2.) AB határozatban elvi jelentőséggel állapította meg, hogy a bíróságok alkotmányos kötelezettsége, hogy a jelen per tárgyához hasonló ügyekben a sajtószabadság korlátozására irányadó alkotmányos szempontok és az azokat kibontó alkotmánybírósági határozatok figyelembevételével járjanak el, ennek során figyelemmel kell lenni a releváns alkotmányossági szempontokra, azaz alapjogi szempontokat kell érvényesíteni, amely nem jelenti azt, hogy a bíróságnak közvetlenül ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre kellene alapítania a döntését, hanem arról szól, hogy a bíróságnak az általa alkalmazandó jogszabály értelmezése és a konkrét tényállásra való alkalmazása során figyelemmel kell lennie a releváns alkotmányossági szempontokra.
- [63] Az Alkotmánybíróság már működésének kezdetén, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatban világossá tette azt a máig következetesen képviselt értelmezést, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága, mint alkotmányos alapjog milyen jellegű közléseket foglalhat magában. A testület e jog tartalmát és korlátait értékelő valamennyi határozata közös abban, hogy a véleménynyilvánítás kategóriáján belül nem a tényállítást (tényközlést) és a véleményt kell egymástól megkülönböztetni, hanem a tényállítást (tényközlést) és az értékítéletet. Ennek oka az, hogy „önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre” [36/1994. (VI. 24.) AB határozat, III. rész]. Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tényközlés és az értékítélet egyaránt a véleménynyilvánítás körébe tartozónak minősül.
- [64] Az Alkotmánybíróság később is fenntartotta joggyakorlatának kezdetől képviselt álláspontját, mely szerint az Alkotmánybíróság különbséget tesz az értékítéletek és a tényállítások megítélése között. „Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „a véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}. Az Alkotmánybíróság mindazonáltal következetes volt annak hangsúlyozásában is, hogy bár az értékítéletekhez képest lényegesen eltérő mércék alapján ítélandók meg, a tényállítások is – valósak és valótlanok egyaránt – a szólásszabadság hatálya alatt állnak, és rájuk is vonatkoznak a közügyek vitájának fokozott védelme melletti érvek. „A tényállítást tartalmazó megnyilvánulások szintén részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne. [...] A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme mind a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre, mind pedig a közügyek körébe tartozó tényállításokra vonatkozik” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]-[50]}. Idézi: {34/2017. (XII. 11.) AB határozat [34]}.
- [65] Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése értelmében Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. Az Alkotmánybíróság jogértelmezési gyakorlatában „a sajtószabadság - amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát - a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis - tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is - mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. A szólásszabadság kitüntetett jellege e tekintetben a sajtószabadságra is vonatkozik” (7/2014. (III. 7.) AB

határozat, Indokolás [40]}” {23/2019. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [18]}.

- [66] A bíróság a szabad véleménynyilvánítás korlátainak a jelen ügyre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel volt arra is, hogy „a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatra támaszkodva alakította ki azt a tesztet, amelynek első lépéseként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Második lépésként a bíróságoknak azt kell eldöntenie, hogy a közlés tényállitásnak vagy értékítéletnek minősül-e: a közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és nem igazolható. Végül vizsgálni kell, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát: „a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása” {3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [30]–[32]}. Ezen teszt alapján pedig esetről esetre lehet megállapítani, hogy a véleménynyilvánítási szabadságot vagy az érintett jó hírnevét, becsületét kell-e előtérbe helyezni” {3357/2019. (XII. 16.) AB határozat [28]}.
- [67] A fentiek alapján, az alapjogi vizsgálat első lépéseként vizsgálandó, hogy a felperesek által sérelmezett közlések közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával állnak-e összefüggésben. A bíróság álláspontja szerint a perbeli cikk közügyet, közérdeklődésre számot tartó kérdést tárgyalt, amikor egy fennálló társadalmi vita apropóján egyes civil szervezetek támogatásával foglalkozott. Ahogy arról a bíróság a feleket tájékoztatta a Pp. 266. § (4) bekezdése alapján, köztudomású, és így hivatalból figyelembe veendő ténynek tekinti azt a bíróság, hogy a perben sérelmezett cikk közzététele egy olyan országos, valamennyi médiafelületre kiterjedő, huzamos ideig tartó, illetve visszatérően ismétlődő kampány része, melyben Soros György a közvélemény előtt úgy került bemutatásra, mint a magyar nép, illetve nemzet ellensége, a hozzá köthető, illetve általa támogatott szervezetek pedig úgy, mint amely az ő magyar nép, illetve nemzet érdekeivel ellentétes akaratát kívánják érvényre juttatni. Így közérdeklődésre számot tartó kérdés az, hogy a kampány szerint Soros György, mint a magyar nemzet ellensége mely civil szervezeteken keresztül kívánja az akaratát érvényre juttatni. A téma felvetése aktuális volt, amelyet igazol a cikk megjelenését követő politikai reakciók nagy száma. A cikk megjelenésével a felperesek, mint a különböző civil szervezeteknél tevékenykedő személyek egy politikai vita érintettjeivé váltak. Ez a politikai kérdés a cikk megjelenésének idején megosztotta a társadalmat, és egyik fél által sem vitatottan közügynek minősült. A cikk tartalma tehát közügyben való megszólalást, a közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükrözött, és a közügyek szabad vitatását érintette.
- [68] Az alapjogi teszt második lépéseként vizsgálandó, hogy a felperesek által sérelmezett közlések tényállitásnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. A véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállitásnak minősül-e. Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [31]}.

- [69] Az alperes nem vitatta, hogy a felperesek által kifogásolt „azért dolgoznak, hogy érvényre juttassák Soros György akaratát” közlés tényállítása, ugyanakkor állította, hogy ez olyan tényállítás, amely kellő alappal rendelkezik, és a véleménynyilvánítás szabadságának alapjogi védelmét élvezzi, mert hozzájárul a közügyek megvitatásához. Az alperes állította továbbá, hogy a felperesek által kifogásolt „zsoldosok” közlés értékítélet.
- [70] A bíróság a PK 12. számú állásfoglalás II. pontját szem előtt tartva a cikket a maga egészében vizsgálta, és ennek során a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint vette figyelembe, egymással összetartozó részeit összefüggésükben értékelte, és az értékelésnél tekintettel volt a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A bírói gyakorlat alapján (Kúria Pfv.IV.20.001/2021/4.) személyiségi jogi perben a kifogásolt közlés tényleges tartalmát nem önmagában, hanem a nyilatkozat többi részével együtt szükséges vizsgálni, különös tekintettel a közlés lényegi mondanivalójára és az arra vonatkozó társadalmi közfelfogásra. A bírói gyakorlatban következetesen alkalmazott ún. bizonyíthatósági teszt értelmében „a tény a való világ része, annak valamely objektív – az emberi tudattól független – mozzanata, a múltban létezett vagy a jelenben létező érzékelhető jelenség, állapot, esemény, történet vagy cselekvés. A vélemény ezzel szemben szubjektív kategória, valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés. A tény valósága bizonyítható vagy cáfolható, ezzel szemben egy adott véleménnyel lehet azonosulni, vagy attól elhatárolódni, de ahhoz a valóság kritériuma nem kapcsolható. (...) Vitás esetben tehát a tényállítás és a véleménynyilvánítás elhatárolása az ún. bizonyíthatósági teszt alapján történhet, amely szerint az a közlés, amelynek valósága vagy valótlansága bizonyítható: tény; amelynek valóságtartalma nem bizonyítható, az vélemény (BDT2012.2653).
- [71] A bizonyíthatósági teszt alapján, a bírói gyakorlat szerint az, hogy valaki azért kap támogatást Soros György személyéhez köthető szervezetektől, hogy cserébe Magyarországot, a Fideszt, illetve a magyar kormányt lejárassa, tényállításnak minősül (Fővárosi Ítélet 2.Pf.21.345/2014/4/II). A tényállítás megvalósulhat olyan kijelentéssel is, amely látszólag véleménynyilvánítást takar, azonban egyértelműen valamely, a vélemény alapjául szolgáló tény fennállására is utal. Az értékítéletként megfogalmazott állítás magába foglalja az annak alapjául szolgáló tény állítását is (Fővárosi Ítélet 20.997/2019/10.)
- [72] A bíróság megállapítása szerint az, hogy valaki valakinek „az embere,” hogy „az akaratának a végrehajtásán dolgozik,” hogy az „általa pénzelt szervezetnél dolgozik” a bizonyíthatósági teszt alapján tényállításnak tekintendő, mivel bizonyítható. A „zsoldos” kifejezés egy olyan véleménynyilvánítás, mely egyértelműen konkrét tény fennállására utal, azaz arra, hogy az illető morális megfontolás nélkül, pusztán anyagi érdektől vezéreltetve áll valakinek a szolgálatába. Utóbbi szintén bizonyítható például azért, hogy akár ellentétes érdekek és értékek mellett is kész tevékenykedni, pusztán anyagi motiváció alapján, miután ennek az értékítéletnek az a ténybeli alapja, hogy az érintett személy anyagi megfontolásból szolgál ki – meggyőződésétől akár teljesen független – érdekeket. Miután az anyagi érdekességnek és a más személy akaratának végrehajtásának igazságtartalma bizonyítható, a „zsoldos” kifejezés tényközlésnek minősül.
- [73] Az alapjogi vizsgálat harmadik lépése tekintetében ehhez képest annak volt jelentősége, hogy a közügy fogalma alá csak az olyan tényközlések és értékítéletek sorolhatóak, amelyeknek a tárgy szempontjából hírértéke, relevanciája van, amelyek a szabad sajtó véleményformálásában azért élveznek védeltséget, mert „(a) sajtónak (...) alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a

közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények tevékenységének bemutatása és – akár rendkívül éles hangú – kritikája” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [48]}. E körben a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a közlés nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát, miután a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi étellel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [62]; 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]; 3001/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [38]–[39]}.

- [74] A cikk nevesítve jelölte meg a felpereseket, megjelölve azt a szervezetet is, mely alapján a beazonosításukat maga a szerző is elvégezte. A felperesek a cikkben közölt adatok alapján szélesebb kör számára is beazonosíthatóak.
- [75] Köztudomásúnak tekintette a bíróság azt, hogy a cikk közzététele egy olyan országos, valamennyi médiafelületre kiterjedő, huzamos ideig tartó, illetve visszatérően ismétlődő kampány része, melyben Soros György a közvélemény előtt úgy került bemutatásra, mint a magyar nép, illetve nemzet ellensége, a hozzá köthető, illetve általa támogatott szervezetek pedig úgy, mint amely az ő magyar nép, illetve nemzet érdekeivel ellentétes akaratát kívánják érvényre juttatni. A bíróság a per során erről a feleket tájékoztatta, mint ahogy tájékoztatta őket arról is, hogy a Pp. 266. § (4) bekezdése alapján a bíróság által köztudomásúnak tekintett tényekkel szemben ellenbizonyításnak van helye. A feleknek ezzel kapcsolatos előadása, bizonyítási indítványa nem volt.
- [76] Ebből következően megállapítható, hogy a cikkbeli listában Soros Györgyhez köthetőként megnevezett szervezetek a kampány alapján Soros György magyar nép, illetve nemzet érdekeivel ellentétes akaratát kívánják érvényre juttatni, és miután a felperesek, mint az egyes cikkbeli szervezetnél dolgozó, azokkal kapcsolatban álló személyek kerültek a cikkben nevesítésre, a cikk azt állítja felperesekről az átlagolvasó számára, hogy pénzért cserébe Soros György magyar nemzet elleni akaratának végrehajtásán dolgoznak, zsoldosként küldetést teljesítenek, mégpedig autonóm gondolkodás nélkül, azaz önálló gondolkodásra nem képes katonaként. Ez feltételezné azt, hogy történt Soros György részéről egy felperesek által megismert vagy megismerhető akaratnyilvánítás, és Soros György közvetve vagy közvetlenül, de kifejezetten azért adott pénzt felpereseknek, hogy ezt az akaratot végrehajtsák.
- [77] Rögzíti a bíróság, hogy a bíróság az alperes hivatkozásával szemben nem tekintette köztudomásúnak azt, hogy valamennyi felperesekhez köthető szervezetet Soros György támogatna, mint ahogy azt sem, hogy Soros György ezen szervezeteken keresztül valósítja meg az akaratát – mindennek azonban a perbeli kereset eldöntése szempontjából nem volt relevanciája, tekintettel arra, hogy a felperesek nem az egyes szervezetek Soros Györgyhez való kötődésére, vagy a szervezetek Soros György általi támogatására vonatkozó közléseket kifogásolták, hanem a saját, személyükre vonatkozó közléseket. Amennyiben a cikk arról szólt volna, hogy az egyes társadalmi szervezetek Soros György finanszírozásából Soros György akaratát hajtják végre, akkor lett volna relevanciája az erre vonatkozó bizonyításnak. A felperesekről való érdemi közlése viszont a cikk egészének lényegileg az, hogy ők azok a név és szervezetek alapján beazonosítható személyek, akik tudatosan vagy sem, de a magyar nemzet érdekeivel ellentétesen célokért dolgoznak, pusztán anyagi megfontolásból. Az alperesnek tényelődése, bizonyítási indítványa viszont nem volt arra vonatkozóan, hogy nem az egyes társadalmi szervezetek, hanem kifejezetten a felperesek Soros Györgytől bármilyen

finanszírozást, vagy bármilyen utasítást kaptak volna, hogy bármilyen formában kapcsolatba kerültek volna Soros Györggyel, azaz az alperesnek nemcsak bizonyítási indítványa, hanem a felperesek személye tekintetében tényelődása sem volt arra vonatkozóan, hogy a felperesek zsoldosként Soros György akaratát hajtanák végre.

[78] A politikai kampányok célja a befogadók tudatformálásán keresztül a politikai magatartásuk, véleményalkotásuk befolyásolása. A felperesek sérelme elsődlegesen abban áll, hogy a kampány középpontjába kerülve potenciálisan a társadalom egy jelentős része teheti magáévá azt az álláspontot, hogy ők a magyar nemzet érdekeivel ellentétes tevékenységet végeznek. A cikkbeli listát közzétevő alperes azt viszont nem vette figyelembe, hogy a listán szereplő nevek mögött a társadalom részeként élő személyek vannak, akik adott esetben eltérő értékrendű, ideológiai alapállású személyekkel is kapcsolatba kerülhetnek. Közismert tény, hogy a sajtóban megjelenő bármilyen témájú esemény résztvevőinek, vagy csupán érintettjeinek név szerinti említése valóságosabbá teszi a bemutatott történetet, újságcikk esetében közelebb hozza az olvasót a megvilágítandó kérdésekhez, továbbá a téma megértéséhez. Ez az újságírói technika azonban nem hatalmazza fel gyakorlóját a valóságtartalmat nélkülöző, sértő, egyéb jogsérelem okozására alkalmas, magánszférára vonatkozó közlésre és értékítéletre. Az ilyen információ megjelentetése egyértelműen kívül esik a közügyek vitatásán, mert a véleményszabadság védelme nem terjed ki a hírértékkel nem rendelkező, ezért öncélú, valamint a sértő kifejezések használatára, vagy más jogsérelem okozására. A felperesek személyének megjelölése révén tevékenységük is közvetlen politikai színezetet kapott. A felperesek a perben azt sérelmezték, hogy név szerinti említésük folytán a nekik munkát adó civil szervezet bírálata személyes vonatkozással egészült ki, ami így már azt is tartalmazta, hogy kifejtett munkájuk – akár fennállt az alperes által állított támogatás, akár nem, és a felperes akár tisztában voltak a támogatással, akár nem – közösségellenes célokat szolgál, és azt meggyőződés nélkül, illetve e céloknak alárendelten, anyagi érdekeltségi alapon végzik. A cikk közvetlen összefüggést teremtett a felperesek személye és a közügyben való politikai állásfoglalás között, amely összefüggést a közérdeklődés sem tette indokolttá. Maga az alperes sem adott magyarázatot arra, hogy mennyiben segítette a közügy megvitatását a felperesek személy szerinti szerepeltetése, és mi az az alkotmányos cél, amelynek érdekében a felpereseknek tűrniük kellett a magánszférájukat sértő megnyilvánulást. Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperesek cikkbeli nevesítése nem járult hozzá a közügyek megvitatásához, azt semmilyen formában nem segítette elő – ahogy arra a IX. r. felperes is utalt a személyes meghallgatása során: teljesen felesleges volt a felperesek név szerinti listázása, nincs hozzáadott értéke a tényállításhoz annak, hogy az ő nevük listába szedve megjelent.

[79] A bíróság álláspontja szerint, amennyiben a más személyre vonatkozóan közölt valótlan tényállítás objektíve alkalmas az érintett személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására, ez a körülmény a jóhírnév megsértésének megállapítását eredményezheti, és ugyanerre vezethet a valós tények hamis színben való feltüntetése is. A felperesek három elemet emeltek ki a cikk számukra sérelmes tényközlései és kritikai megnyilvánulásai közül: hogy önálló gondolkodás nélkül, pénzért cserébe, egy harmadik személy magyar nemzet ellen irányuló akaratának végrehajtásán dolgoznak. Sérelmesnek tartották a felperesek tekintetében alkalmazott értékítéletet, az előbbi jelzők alapján létrehozott kategóriában szerepeltetésüket. A cikkben az egyéniség, az önálló akarat hiánya és a felsőbb utasításra cselekvés azok a csoportalkotó jellemzők, amelyek mentén a felpereseket is bemutatták. További lényeges körülmény, hogy – mind a közszereplő, mind a nem közszereplő – felperesek hivatkoztak arra, hogy a támadásokra nem is volt lehetőségük reagálni, azaz, hogy az alpereshez, mint sajtószervhez képest az információ átadás tekintetében egyoldalúan

egyenlőtlen helyzetbe kerültek, amelynek hátrányos következményeit magánéletükben tapasztalták. Előadásuk szerint a felpereseknek – ideértve a közszereplő felpereseket is – nem áll rendelkezésükre olyan fórum, amelyben az alperes által elért nyilvánosságához hasonló erővel és hasonló terjedelemben el tudnák juttatni a cikkben szereplő állításokkal szembeni cáfolatot, mivel nincs a tulajdonukban vagy felügyeletük alatt olyan médium, amellyel hatékonyan tudnának az alperesi jogsértésre cáfolatot közzétenni. A kért bírósági jogvédelem oka tehát a felperesek önrendelkezésének az alperest megillető véleménynyilvánítás szabadságával való ütközése, és ennek a felperesek magánszférájára gyakorolt negatív hatása volt. A bíróságnak ebből következően valójában arról kellett állást foglalnia, hogy a magánszféra tiszteletben tartásának követelménye, a magánélet kiemelten értékes volta megengedhetővé teszi-e, hogy a politikai kampányban a felperesekről tudomásuk és akaratuk ellenére kifejezetten sértő és hamis benyomást keltő módon jelenjék meg valamilyen információ.

- [80] A jó hírnév sérelmét egy meghatározott személlyel összefüggésbe hozható olyan közlés alapozza meg, amely valótlan és az általános közfelfogás szerint kedvezőtlen értékítélet kiváltására alkalmas, tehát sértő tényt határozottan vagy burkoltan tartalmaz. A vélemény, bírálat akkor eredményezi a jó hírnév sérelmét, ha közvetve vagy közvetlenül valótlan tényállításra alapul, illetve kifejezésmódjában túlzóan bántó, sértő vagy megalázó. A jó hírnév megsértésének megállapítását megalapozza az, ha más személyre vonatkozóan közölt valótlan tényállítás objektíve alkalmas az érintett személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására. (BH2010. 294.). A jó hírnevet a valós tények hamis színben való feltüntetése is sérti (BH2007. 151.).
- [81] A cikkbeli csoportalkotás alapjaként szereplő jellemző a „zsoldos,” azaz a morális elköteleződés nélküli személy, aki kizárólag anyagi megfontolások alapján cselekszik, mely önmagában sértő, hiszen a moralitás az emberi személyiség része. Az alperesi cikk a lista összeállításának alapjaként a Soros Györgyhez köthető társadalmi szervezetekhez való finanszírozási kapcsolatot határozta meg, melyből megalapozatlanul vonja le azt a következtetést, hogy a listában szereplő személyek belső meggyőződésüktől függetlenül, kizárólag anyagi megfontolásból Soros György akaratát hajtják végre. Utóbbi mibenlétét sem a cikk, sem az alperesi ellenkérelem nem világítja meg, nem részletezi, arról a köztudomásúként rögzítettek szerint az egyetlen és legfontosabb tudnivaló, hogy a magyar nemzet érdekeivel ellentétes. Rögzíti egyebekben a bíróság, hogy – ahogy arra a XXIV. r. felperes is hivatkozott – a cikk az egyes társadalmi szervezetekhez köthető személyeket válogatás nélkül jeleníti meg, a listán megjelentek között több régóta elhunyt személy is szerepel, azaz a cikkbeli listából nem állapítható meg az, hogy az alperes célja a lista közzétételével egy megfontolt, közügyek érdemi megvitatásához való hozzájárulási szándék lett volna.
- [82] Az alperes a cikkben valós tényeket – a felperesek adott társadalmi szervezethez való kötődését – abban a hamis színben tüntet fel, hogy a felperesek egy hálózat tagjai, akiket a miniszterelnök korábban a „Soros zsoldosai” elnevezéssel illetett, és akik nem a saját akaratukat és céljaikat, hanem Soros György akaratát hajtják végre. Az alperes azt állítja ezzel az átlagolvasó számára, hogy a felpereseknek nincs önálló akaratuk vagy az nem valós, és nem a saját világnézetüknek, munkájuk szerinti céljaiknak legmegfelelőbb döntéseket hozzák meg szuverén egyéniségekként, hanem alárendelt szerepkörben, a felsőbb utasítás szerint pénzért (zsoldért) dolgoznak Soros György akaratának végrehajtásán. Így az alperes azt a valós tényt, hogy a felperesek tevékenysége köthető, vagy köthető volt olyan civil szervezetekhez, amelyek részben a Soros György által alapított szervezetektől kapott pályázati pénzekből finanszíroznak egyes résztevékenységeket, abban a hamis színben

tüntette fel, hogy ezáltal a listán szereplő felperesek részesei egy hálózatnak, amely mögöttes célokat szolgál. Azzal, hogy az alperes a cikkében beidézte, hogy a civil szervezeteket és munkatársait a miniszterelnök „Soros zsoldosainak” titulálta, és ezáltal az alperes ezt a megbélyegző jelzőt maga is híresztelte, a felpereseket abban a hamis színben tüntette fel, hogy ők nem saját meggyőződésük szerint látják el az általuk fontosnak tartott tevékenységeket, hanem pénzért (zsoldért) cserébe Soros György akaratát hajtják végre. Az alperes a cikkével a felpereseket nevesítetten abban a hamis színben tüntette fel, hogy csak és kizárólag Soros Györgyhez kötődnek, és az ő akarata szerint, a valós céloktól eltérően Magyarországnak ártó politikai célokat valósítanak meg. Az alperes a cikkben azt is rögzítette, hogy „azt sem lehet bizonyosan megmondani valakiről, hogy tudatában van-e annak, kinek is dolgozik, vagy éppen milyen küldetést teljesít,” amely alapján a felperesekről az is feltehető, hogy még csak tudatában sem állnak annak, hogy a valós tevékenységükkel valami számukra ismeretlen célért dolgoznak. Az alperes ezzel azt is állítja a felperesekről, hogy tudatlanok, bábként mozgathatók, és nem képesek a saját működésük valós célját és motivációját átlátni. Ezzel az alperes a felperesek szellemi képességeit is megkérdőjelezi, amely nyilvánvalóan sérti az emberi méltóságot.

- [83] Minderre tekintettel az alperesi jogsértés összefoglalóan abban áll, hogy azt a valós tény, hogy a felperesek olyan szervezeteknél tevékenykedtek, melyek esetlegesen részesültek a Soros Györgyhez köthető szervezetektől anyagi juttatásban, abban a hamis színben állítja be, mintha ezek a szervezetek egy olyan hálózat tagjai lennének, melyek legfőbb célja Soros György magyar nemzet érdekeivel ellentétes akaratának a végrehajtása és a felperesek, mint közreműködő személyek ezzel azonosulva mindenféle morális megfontolás nélkül, vagy éppen ellenére, pusztán anyagi érdekből készek szolgálni ezt az akaratot.
- [84] A közszereplőnek nem minősülő, a nyilvánosság előtti fellépést, véleményalkotást nem kereső felperesek esetében rögzítendő, hogy a hozzájárulásuk nélküli listázásuk, a nevük bármely vélt vagy valós közös jellemző, tulajdonság alapján történő nyilvánosság tétele eleve sérti az emberi méltóságot. Egy listában szereplő név nem egy megismételhetetlen, önállóan cselekvő és gondolkodó személyiség, a társadalom része, hanem csupán egy eleme a felsorolásnak. Egyéni adottságai, tevékenységének mibenléte, motivációi, személyi körülményei háttérbe szorulnak a valós vagy vélt közös jellemző mögött, emberi mivolta lényegtelennek válik, megítélése leegyszerűsödik a közös jellemzővel szembeni attitűdre.
- [85] Kiemeli a bíróság azt, amire több felperes is – így az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r., az V. r., a IX. r., a XIV. r., a XX. r., a XXI. r., a XXIX. r. és a XXXIV. r. felperesek – hivatkozott, hogy Magyarország történelme, a második világháborút megelőző időszakban, illetve a második világháborúban és a közvetlenül utána történtek, az akkori listázások és azok következményei különös súlyt adnak annak a körülménynek, ha személyek neve ténylegesen tevékenységüktől függetlenül, valamely körülmény alapján – így származásuk, politikai meggyőződésük, vagy mint a jelen perbeli esetben, a munkahelyük, vagy az őket foglalkoztató szervezet alapján – listázásra kerül. A bíróság meggyőződése szerint a történelmi vonatkozásokra tekintettel a cikkben megjelent listázás így nemcsak jogsértő, hanem félelmet keltő is, amely jogkövetkezmények nélkül nem maradhat.
- [86] A közszereplő felperesek – így a VII., VIII., XI., XII., XIII., XIV., XVII., XX., XXII., XXIX. és XXX. r. felperesek – tekintetében, a Ptk. 2:44.§-a alapján a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja, azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A közhatalmat gyakorló személyek és a közszereplő politikusok esetében a személyiségvédelem korlátozottsága

mindenki máshoz képest szélesebb körben minősül »szükségesnek és arányosnak«, mivel egyrészt ők a saját döntésük alapján váltak a közügyek másoknál aktívabb alakítóivá, vállalva ezzel az érintett közösség nyilvánossága előtti értékeléseket és bírálatokat is, ezért a közügyek vitatása körében őket érintő vagy minősítő, a személyüket támadó véleménynyilvánításokat nagyobb türelemmel kell tűrniük. Másrészt a közhatalmat gyakorlók és a közszereplő politikusok mindenki másnál szélesebb körben és hatékonyabban tudnak élni a tömegkommunikációs eszközökkel az őket ért támadásokkal szemben. Harmadrészt az ő esetükben a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli.” {7/2014. (III. 7.) AB határozat [57] bekezdés}. A bíróság rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság e körben hangsúlyozta, hogy a közszereplői minőség mindig egyedi mérlegelés kérdése {IV/01628/2016. sz. AB határozat [47] bekezdés}, aminek fő szempontjai a konkrét közéleti vita jellegéhez igazodnak. E körben jelentősége van annak is, hogy az érintett személynek milyen lehetőségei vannak arra, hogy a személyét, tevékenységét, nézeteit vagy hitelességét érintő megnyilvánulásokra reagálhasson. Kevésbé szorul védelemre az a közéletben önként szerepet vállaló személy, aki mindenki másnál szélesebb körben és hatékonyabban tud élni a tömegkommunikációs eszközökkel a személyét ért támadásokkal szemben. {5/2015. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [28]}. A megváltozott társadalmi viszonyok, különösen a telekommunikáció terjedése révén a közszereplői kör bővülése figyelhető meg, így olyan személyeknek is lehetősége nyílik a közéleti viták aktív alakítójává válni, akik korábban nem tartoztak a közszereplők fogalmi körébe.

[87] A bíróság rögzíti ugyanakkor, hogy a perbeli közszereplő felperesek az alperes által nem vitatottan nem gyakorolnak közhatalmat, és az sem valós az ő esetükben, hogy szélesebb körben és hatékonyabban tudnának élni a tömegkommunikációs eszközökkel az őket ért támadásokkal szemben. A közszereplő felperesek e körben hangsúlyozták, az alperes pedig nem vitatta, hogy semmilyen közhatalmat nem gyakorolnak, nincs és nem volt lehetőségük kiépíteni semmilyen médiát, pláne olyat, ami képes akár csak megközelíteni az alperesi kiadó médiavállalat felületeit vagy akár csak egy országos hetilapét, és szerepléseik nem értelmezhetők (párt)politikai megnyilvánulások mentén, párttagként nem nyilatkoztak és nem nyilatkoznak. Az ügyvéd hivatású VIII. és XIII. r. felperesek e körben külön is hivatkoztak az Alkotmánybíróság 1/2015. (I.16.) AB határozatára, amelyben az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenesnek minősítette a közszereplő politikusokra vonatkozó, magasabb szintű tūrési kötelezettség ügyvédekre való kiterjesztését, rámutatva arra, hogy az „ügyvédként eljáró személy azonban önmagában ügyvédi minősége miatt nem tekinthető sem közhatalmat gyakorló személynek, sem közszereplő politikusnak.” {1/2015. (I. 16.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[88] Minderre tekintettel a bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a perbeli közszereplő felpereseknek – akik nem gyakorolnak közhatalmat, és nem áll rendelkezésükre a nem közszereplő felperesekhez képest az az Alkotmánybírósági határozatokban hivatkozott, szélesebb körű lehetőség arra, hogy a személyüket, tevékenységüket érintő megnyilvánulásokra reagálhassanak – a nem közszereplő felperesekhez hasonlóan szintén nem kötelesek tűrni azt, hogy a cikkbeli listázással egy olyan hálózat tagjaiként kerüljenek feltüntetésre, akik nem a saját akaratukat és céljaikat, hanem Soros György akaratát hajtják végre, azaz úgy, mint akiknek nincs önálló akaratuk vagy az nem valós, és nem a saját világnézetüknek, munkájuk szerinti céljaiknak legmegfelelőbb döntéseket hozzák meg szuverén egyéniségekként, hanem alárendelt szerepkörben, a felsőbb utasítás szerint pénzért (zsoldért) dolgoznak Soros György akaratának végrehajtásán, és a magyar nemzet érdekeivel

ellentétes tevékenységet végeznek. A bíróság meggyőződése szerint az alperes a cikkbeli tényállításokkal és értékítélettel szemben megengedhető tolerancia határait nemcsak a nem közszereplő, hanem a közszereplő felperesek esetében is átlépte, és megsértette a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos korlátait a közölt tények és az értékítélet megfogalmazása során. Miután a véleménynyilvánítás szabadsága még közszereplők közötti közéleti tárgyú vita esetén sem terjed ki olyan közlésekre, amelyek célja önmagában a másik fél öncélú megsértése (Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.472/2016/4-II.), a fent kifejtettek szerint pedig a felperesek – ideértve a közszereplő felpereseket is – nevesítése semmiben nem járult hozzá a közügyek szélesebbkörű megvitatásához, a véleményszabadság védelme nem terjed ki a közszereplő felperesek esetében sem a hírértékkel nem rendelkező, ezért öncélú, valamint a sértő kifejezések használatára, és ezzel a jogsérelem okozására.

- [89] Kiemeli a bíróság, hogy a cikkbeli közlések és a nevük listába szedése a felperesek esetében nemcsak kedvezőtlen értékítélet kiváltására, és a társadalmi megítélésüket rontására alkalmas, hanem megfélemlítő és elfogadhatatlan – nemcsak a listán szereplő személyek esetében, hanem önmagában is azért, mert egy adott szervezetnél, adott elesett, rászoruló társadalmi csoportot segítő ügyön dolgozó személyek kizárólag a hozzájuk köthető társadalmi szervezet alapján nem tekinthetők a nemzet ellenségeinek. A cikkbeli közlések a bíróság meggyőződése szerint ezzel – a közszereplő felperesek esetében is – átlépték a véleménynyilvánítási szabadság határát, és – ahogy arra a VIII. r. felperes is hivatkozott – egy „más szintre emelték a felháborodást.”
- [90] Minderre tekintettel a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja és a 2:45. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a cikkben szereplő, felperesekre vonatkozó közlésekkel, továbbá a felperesek neveit tartalmazó felsorolással, amely a felpereseket hamis színben tünteti fel, és róluk sértő véleményt közöl, az alperes megsértette a felperesek jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, és a felperesek által igényelt objektív jogkövetkezmény alkalmazását indokoltan találta.
- [91] A bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének b) pont alapján az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, aminek oka a köztudomású tényként rögzített jelenleg is folyó, illetve visszatérő kampány miatt indokolt.
- [92] A bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének c) pontja alapján kötelezte az alperest megfelelő elégtétel adására. A bíróság e körben rögzíti, hogy az internetes felület címlapján való megjelenést – annak ellenére, hogy az eredeti cikk a felperesek által nem vitatottan a címlapon nem jelent meg – indokolja az, hogy a nyomtatásban megjelent Figyelő című hetilap nyomtatásban való megjelenése szünetel, így az elégtételadás a cikk eredeti megjelenési helyén és formájában nem lehetséges. Az elégtételadás körében a bíróság kötelezte az alperest, hogy az általa üzemeltetett internetes sajtótermékben kérjen bocsánatot a felperesektől, figyelemmel arra is, hogy a cikk az internetes honlapon változatlan formában azóta is elérhető bárki számára, és a megjelenés óta eltelt időre tekintettel a megfelelő nyilvánosság akként biztosítható, ha a híroldal a címlapján is megjelenteti a közleményt.
- [93] A bocsánatkérésre kötelezés tekintetében a bíróság rögzíti, hogy a bíróság álláspontja szerint a bocsánatkérés megkövetelése jogi személy által elkövetett személyiségi jogi jogsértés esetén is indokolt és szükséges, és nem indokolt különbséget tenni a jogi és természetes személyek tekintetében a bocsánatkérés körében: a jogi személynek azért, mert fogalmilag becsülete és lelkiismerete nincsen, még a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát meg tudja sérteni azáltal, hogy jogsértő cikkeknek megjelenést biztosít, és ezért a jogi

személynek kell helytállnia, azaz, ha a jogi személy képes a jóhírnevet sértő tartalmat közölni, úgy képes annak reparációjára is. A bocsánatkérés morális reparatív funkciója az, hogy jelenjen meg az erkölcsi kompenzáció a megkövetés gesztusával, és az nem kizárólag a megbánó fél részéről értelmezendő, nem kizárólag a megbánás erkölcsi tartalmát fejezi ki, hanem a fogadó fél részéről is értékelendő, és kifejezi azt a társadalmi elvárást is, hogy ha valakinek egy másik személy sérelmet okoz, akkor azt a lehető legteljesebb körben reparálja. Természetes személy kötelezett esetén sem valószínű, hogy a bocsánatkérés találkozik a személy valódi, szubjektív meggyőződésével: a kötelezett rendszerint nem azért kér bocsánatot, mert annak szükségessége benne erkölcsi értelemben valóban kialakult, hanem azért, mert a bíróság erre kötelezte. Valamennyi reparáció (beleértve a kártérítést és a sérelemdíjat is) kiüresítéséhez vezetne, ha az azokra való kötelezést a bíróság attól tenné függővé, hogy az mennyiben találkozik az arra kötelezett morális megfontolásaival. A jogsérelmet szenvedett fél megkövetése olyan erkölcsi elégtétel, amely a hasonló jogsértések esetében indokolt, még akkor is, ha a sérelmet okozó jogi személy (Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.132/2021/6.).

- [94] A bíróság ugyanakkor nem találta megalapozottnak a XXII. r. felperes azon kereseti kérelmét, hogy az általa csatolt, kétoldalas nyilatkozatának a közzétételére kötelezze a bíróság az alperest. A Ptk. 2:51. (1) bekezdése értelmében a személyiségi jogában megsértett fél követelheti azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot; ugyanakkor a bíróság megítélése szerint az elégtételadás körében az ítélet rendelkező részének közzététele, valamint a bocsánatkérésre, sajnálkozás kifejezésére kötelezés lehet indokolt, azonban a kétoldalas nyilatkozat – melyben a XXII. r. felperes lényegében a személyes meghallgatása során előadottakat írta le – közzétételére kötelezés az elégtételadás kereteit meghaladná.
- [95] A bíróság sérelemdíj megfizetésére is kötelezte az alperest, a kereseti kérelemmel egyezően, a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján. A bíróság a sérelemdíj összegének magállapításakor értékelte az ügy egyedi körülményeit, így azt, hogy a jogsértő tartalom nem napi kiadású bulvárlapban, hanem egy magasabb színvonalat képviselő hetilapban jelent meg, és az jelentős felháborodást váltott ki a közvetlenül érintett szervezeteken túl is. A polgári igazságszolgáltatás sem mondhat le – különösen nem személyiségvédelmi perben – arról, hogy egyedi döntéseivel mind generálisan, mind speciálisan befolyásolja a személyek magatartását. Az alperes személyét, mint kiadót figyelembe véve a felróhatósága mértékére, a jogsértés súlyára és hatására a rendelkező részben írt sérelemdíjnál alacsonyabb összeg kiszabása a személyiségi jogsérelem lekicsinylését, semmibe vételét jelentené. Mindezekre tekintettel a bíróság nem látott okot arra, hogy a felperesi kereset szerinti eltúlzottnak nem tekinthető sérelemdíjat mérsékelje a Ptk. 2:52. § (1) és (3) bekezdése alapján.
- [96] Nem találta megalapozottnak a bíróság azt az alperesi hivatkozást, mely szerint a három közszereplő felperesnek: a VII., a VIII. és a XIII. r. felperesnek a többi közszereplő felperesnél is fokozottabb tűrési kötelezettségük áll fenn arra tekintettel, hogy ők a személyes meghallgatásuk során is elmondták, hogy a sérelmezett cikk előtt is, illetve utána is érte őket támadás és kritika, ami a közszereplői státuszukkal áll összefüggésben, így az ő esetükben a sérelemdíj iránti igény elutasítható, mert a három nevezett felperest nem érte nemvagyoni hátrány. A bíróság meggyőződése szerint az, hogy a VII., a VIII. és a XIII. r. felpereseket a saját előadásuk szerint a sérelmezett cikk előtt is, illetve utána is – nem a cikkel kapcsolatban – rendszeresen érte támadás a közszereplésükkel összefüggésben, nem jelentheti azt, hogy önekik nemvagyoni hátrányuk a perbeli cikkel kapcsolatban nem merült fel. Így az, hogy adott esetben jogellenes közlések vagy támadások érik a három, alperes által kiemelt

felperest, nem csökkentheti a jelen perbeli cikkel kapcsolatos sérelmüket. Egyebekben rögzíti a bíróság, hogy mind a három, alperes által megnevezett felperes a személyes meghallgatása során kitért arra, hogy – bár a cikk előtt és után is érte őket a közéleti szereplésükkel kapcsolatban támadás – milyen okból volt a jelen perbeli cikk és annak következményei sérelmesebbek. Így a VII. r. felperes a személyes meghallgatása során elmondta, hogy ez a cikk mindenképpen egy szintlépés volt, mert itt nem az történt, hogy önmagában a munkájukat, vagy az értékeiket vonta kérdőre egy újságcikk, hanem személyében támadott meg, járatott le és félemlített meg mindannyiukat. Utalt a VII. r. felperes a cikk közvetlen hatásként a szervezetnek, illetve a neki érkező fenyegető üzenetek megszaporodására, amiket kapott korábban is, azóta is, de a cikk megjelenését követően időszakban, kifejezetten emiatt a cikk miatt ez sokkal rendszeresebb és több volt, és hangvételében is sokkal durvább volt. A VIII. r. felperes személyes meghallgatása során kiemelte, hogy nála ez a cikk egy határt átlépett, hogy nála egy más szintre emelte a felháborodást, és ez volt az, ami nála átlépte azt a bizonyos vörös vonalat, ami már egy olyan minőségű változás volt, amit már közszereplőként se kell elviselnie és eltűrnie. A VIII. r. felperes az előadása szerint addig is kapott gyalázkodó, fenyegető e-maileket, sms-eket, de a hazaárulózás a cikk után indult meg, és ezt azért rosszabbul viselte, ez „mélyebbre ment,” mint az addigi akár gyalázkodó e-mailek. A XIII. r. felperes a személyes meghallgatása során kiemelte, hogy ez a cikk volt az egyetlen olyan ügy, amikor az édesanyja felhívta, és elcsukló hangon vagy sírva mondta, hogy miért csinálja ezt a XIII. r. felperes, hiszen tudja, hogy ebből baja lesz, tudja, hogy mi történik egy országban, amikor listáznak valakit, és kérte, hogy hagyja abba. A XIII. r. felperes előadása szerint ez volt az, ami külön speciális körülmény volt az összes többi cikkel ellentétben, ami az elmúlt 10-11 évben akár a munkahelyével kapcsolatban, akár személy szerint vele kapcsolatban megjelent. Minderre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a perbeli cikk az átlagos, esetlegesen jogtalan támadásokhoz képest is különösen sérelmes volt a VII., VIII. és XIII. r. felperesek számára is, így nem indokolt az, hogy pusztán amiatt, mert őket máskor is éri kritika, támadás, a bíróság az ő esetükben eltekintsen a sérelemdíj megítélésétől.

- [97] A bíróság az alperest a sérelemdíj után a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése és a 6:532. § alapján a 6:48. § (1) bekezdése szerinti mértékű kamatfizetésre kötelezte, a cikk közzétételének napjától kezdődően, mivel a sérelem bekövetkezésekor, azaz a cikk megjelenésekor a károsodás miatti sérelemdíj nyomban esedékessé válik.
- [98] Az alperes pervesztes lett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesek perrel felmerült költségeinek megtérítésére. A bíróság a felperesek perköltsége összegének megállapítása során a felperesi jogi képviselőnek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján, a csatolt megbízási szerződésben foglaltakkal egyezően megállapított munkadíját vette figyelembe.
- [99] A bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.
- [100] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

2022. szeptember 28.

bíró

